

**Servicii Throughcare
pentru
Deținuții cu consum problematic de
droguri**

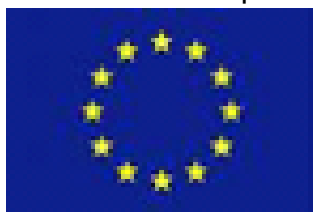

Un set de instrumente

Throughcare pentru deținuții cu consum problematic de droguri: Un set de instrumente

Throughcare pentru deținuții cu consum problematic de droguri

Fondat de Directoratul General pentru Justiție
al Comisiei Europene

Acest set de instrumente a fost dezvoltat în scopul proiectului „Throughcare pentru Deținuții cu Consum Problematic de Droguri”, fondat de Directoratul General al Comisiei Europene.

Autori

Morag MacDonald, Caren Weilandt, Ivan Popov, Kristina Joost, Latsin Alijev, Daniele Berto, Emanuel Parausanu.

Traducerea în limba română

Doru-Florian Selagea

ISBN 978-1-904839-51-4

Pentru informații suplimentare, vă rugăm să contactați:

Profesor Morag MacDonald (coordonator de proiect)

SREU – Social Research & Evaluation Unit

Room 0025a Attwood Building

Faculty of Education, Law and Social Sciences

Birmingham City University

Perry Barr, Birmingham

B42 2SU

Telephone: 0121 331 6305

Email: morag.macdonald@bcu.ac.uk

Acest raport reprezintă punctul de vedere al partenerilor de proiect și al Comisiei și nu poate fi făcut responsabil pentru orice utilizare care ar decurge din folosirea informațiilor conținute.

Imaginea de pe coperta a fost descărcată de la Shutterstock (<http://www.shutterstock.com>).

Mulțumiri

Autorii doresc să mulțumească pentru contribuțiile și susținerea dezvoltării acestui set de instrumente următorilor:

Lee Harvey
David Kane
James Williams

Mulțumiri speciale sunt acordate și următorilor experți care au contribuit la proiect în toate stadiile:

Graham Durcan
Lesley McDowell
Gail Walters

Autorii ar dori de asemenea să recunoască contribuțiile importante aduse la realizarea Secțiunii 2 Evaluarea necesităților, de către Alex Gatherer; contribuția sa a fost în egală măsură de oportună și valoroasă.

Cuprins

	Pagina
Prefață	ix
Introducere	1
Setul de instrumente Throughcare	1
Cum se folosește setul de instrumente	2
Ce este ‘throughcare’?	3
Justificarea producerii setului de instrumente	4
Grupurile țintă	6
Lecturi suplimentare	7
Secțiunea 1. Throughcare – Elemente cheie	9
Introducere	9
Sănătate	10
Throughcare: rolul familiilor	12
Finanțe și cazare	14
Ocuparea forței de muncă	15
Lecturi suplimentare	17
Pașii următori	17
Listă de verificare: elemente cheie într-un sistem throughcare eficient	18
Section 2. Evaluarea necesităților	19
Introducere	19
Evaluarea nevoilor de sănătate	19
Alte necesități	19
Evaluarea riscurilor	20
Implicarea deținutului	21
Evaluarea necesităților în planuri individuale	23
Deținuții cu necesități speciale	23
Zece pași cheie în evaluarea necesităților	26
Lecturi suplimentare	26
Pașii următori	26
Listă de verificare: indicatori pentru evaluarea necesităților	27

Secțiunea 3. Organizarea rețelelor Throughcare: Colaborarea dintre închisori și alte organizații 29

Introducere	29
Colaborarea și managementul transparent al cazurilor	29
Cooperarea cu ONG-urile	29
ONG-urile și închisorile care lucrează împreună	30
Obiectivele creării de rețele	30
Domenii de colaborare și relaționare	31
Ordonarea activităților throughcare: începutul cooperării	31
Exemple de bune practici	32
Lecturi suplimentare	34
Pașii următori	34
Listă de verificare: pregătirea pentru cooperare eficientă	35

Section 4. Furnizarea informației către deținuți 37

Introducere	37
Ce fel de informații trebuie furnizate?	37
Formatul informațiilor: cum furnizăm informații către deținuți?	38
Cine furnizează informația deținuților?	40
Feedback	41
Contacte și rețele	41
Medierea informațiilor	41
Consimțământul și participarea în planificarea throughcare	42
Pașii următori	42
Listă de verificare: pregătirea informațiilor pentru deținuți	42
Lecturi suplimentare	43

Secțiunea 5. Furnizarea de instructaj personalului închisorii 45

Introducere	45
Elemente cheie pentru sensibilizarea personalului	45
Proiectarea unui pachet de instructaj: îndrumări	46
Instructajul în colaborare cu agențiile externe	48
Evaluarea	49
Pregătirea unui curs de instructaj: o listă de verificare	49

Lecturi suplimentare	50
Pașii următori	50
Listă de verificare: pregătirea instructajului throughcare	51

Secțiunea 6. Evaluarea serviciilor Throughcare **53**

Introducere	53
Definirea evaluării: ce se înțelege prin aceasta?	53
De ce este important să evaluați?	55
O dimensiune nu se potrivește tuturor	56
Găsirea întrebărilor bune	56
Responsabilitatea fiecăruia	56
Climatul de încredere	57
Efectuarea unei evaluări	57
Selectarea metodelor potrivite de evaluare	58
Analiza datelor	60
Formularea de recomandări	61
Puncte cheie pentru măsurarea rezultatelor	61
Evaluarea: timpul petrecut cu folos	61
Lecturi suplimentare	61
Pașii următori	62
Listă de verificare: pregătirea evaluării throughcare	63

Referințe bibliografice **65**

Prefață

Acest set de instrumente a fost conceput în scopul proiectului „Throughcare pentru deținuții cu consum problematic de droguri”, care a fost finanțat parțial de către Directoratul General de Justiție, Libertate și Securitate al Comisiei Europene. Proiectul a început în decembrie 2008 și s-a încheiat în decembrie 2011.

Birmingham City University (BCU) a avut funcția de coordonator de proiect. Proiectul throughcare a cumulat o rețea multidisciplinară, reprezentând o gamă largă de profesioniști din diferite grupuri și practicanți care lucrează atât înăuntru cât și în afara închisorilor.

Partenerii proiectului au fost Asociația Organizațiilor din Varna pentru Prevenția Consumului de Droguri (AOVPCD), din Varna, Bulgaria; ULSS 16, Italia; Convictus, Estonia; Asociația Promovarea Dreptului la Sănătate, România și WIAD, Germania.

Scopul principal al proiectului throughcare a fost să dezvolte un set de instrumente care va asista în introducerea sau extinderea serviciilor throughcare pentru deținuți și alți indivizi aflați în detenție. Este evident din cercetările întreprinse de către partenerii de proiect că serviciile throughcare sunt în diferite stadii de dezvoltare în țările europene. Se speră că acest set de instrumente va contribui la extinderea acestor servicii, va asista în dezvoltarea cunoștințelor de throughcare și va facilita colaborarea dintre toate agențiile implicate în furnizarea de servicii pentru deținuți, atât în închisoare cât și după eliberare.

Dezvoltarea setului de instrumente a fost susținută de cercetările întreprinse de către partenerii de proiect, care au inclus punctele de vedere și necesitățile deținuților, personalului închisorii, ONG-urilor care lucrează în domeniu și organizațiilor guvernamentale. Pe perioada de viață a proiectului, au fost întreprinse treceri în revistă ale literaturii despre situația curentă din țările partenere, precum și interviuri calitative cu profesioniștii care lucrează cu sistemul de justiție penală. Setul de instrumente se bazează pe rezultatele cercetărilor partenerilor și este consolidat prin contribuțiile experților atrași din diferite discipline implicate.

Introducere: justificare, structură și grupuri țintă

Eliberarea din închisoare și perioada imediat următoare pot reprezenta un interval foarte riscant pentru deținuți. Este important ca lucrul investit în ajutarea și susținerea lor în această perioadă să poată să ofere câștiguri utile, dacă toți cei implicați muncesc împreună, nu numai deținuților și familiilor lor, ci și comunității și sănătății publice în general. Acest set de instrumente are ca scop să asigure că se iau măsuri atât în închisoare cât și de către serviciile comunitare și societatea civilă, astfel încât dificultățile individuale, suferințele familiale și amenințările la adresa sănătății publice să fie reduse în interesul societății ca întreg.

Deținuții au nevoie de ajutor și susținere semnificativă, pentru că sunt un grup vulnerabil în particular. De exemplu, mulți dintre ei provin din medii defavorizate, au o deprindere educative și sociale deficitare și adesea au legături deficitare cu serviciile comunitare de sănătate. Pentru mulți, închisoarea aduce cu ea un stigmat și deținuții sunt adesea priviți ca „josnici” în comunitatea mai largă. Deținuții se pot confrunta cu discriminarea datorată faptului că au fost închiși (de ex., cazierul) și datorită asocierii închisorii cu consumul de droguri, violență și activități homosexuale. Implicarea deținuților în organizarea throughcare cere finețe pentru a depăși aceste prejudecăți și pentru a se adresa barierelor sociale și a încuraja infractorii să vrea să se reintegreze și nu numai să „scape” din situația de a fi în custodie. În mod clar, există probleme de încredere în sine care trebuie să fie luate în considerare și introducerea programelor throughcare poate ajuta în această privință.

Setul de instrumente este bazat pe cercetări întreprinse de parteneri în cadrul proiectului *Throughcare for Problematic Drug Users* (numit de acum Proiectul Throughcare)¹. Datele care stau la baza setului de instrumente provin din analiza extensivă a literaturii și experiențele colectate din diverse țări europene. Acolo unde este posibil, este bazat pe evidențe, dar ține cont pe deplin de principiile enunțate clar în cercetare, recunoscând valorile de bază în domeniul sănătății publice. Principiile includ dreptul la sănătate, dreptul la sănătate egală și dreptul la asistență, în cadrul principiilor larg acceptate ale conduitei etice profesionale, precum confidențialitatea. Valori precum echitatea și dreptatea socială stau la baza unei abordări a sănătății și bunăstării în închisori de tip sănătate publică.

Cercetările atrag atenția în mod particular asupra: (a) importanței serviciilor și planurilor, fiind bazate pe nevoile individuale ale deținuților; (b) nevoia continuă de a furniza informații de calitate și accesibile deținuților; și (c) nevoia esențială de a colabora atât în închisori cât și între închisoare și comunitate.

Prin throughcare se înțelege, ca scop al acestui set de instrumente, totalitatea serviciilor și susținerii care pot fi disponibile acelor aflați în închisoare obligatorie pentru a le îmbunătăți starea de sănătate, abilitățile sociale și educaționale și revenirea sănătății mentale, astfel încât să aibă o șansă mai bună de a-și recrea o viață lipsită de criminalitate odată ce s-au întors în comunitate.

Setul de instrumente Throughcare

Setul de instrumente conține șase secțiuni principale.

¹ Proiectul a fost fondat de către Directoratul Comisiei Europene –Justiție Generală și implică parteneri din Germania, Italia, România, Bulgaria, Estonia și Marea Britanie.

Secțiunea 1: Elemente cheie ale throughcare

Prima etapă în dezvoltarea și implementarea furnizării de throughcare este de a identifica ce constituie furnizarea eficientă de throughcare. Această secțiune subliniază elementele cheie în furnizarea de throughcare și oferă o bază teoretică pe care se poate construi următoarea secțiune.

Secțiunea 2: Analiza necesităților

O lipsa frecvența a serviciilor oferite deținuților este aceea de a nu ține cont de diferențele dintre infractori. Această secțiune explorează modalitățile de îndeplinire a evaluării comprehensive a nevoilor infractorilor, în momentul sosirii lor în închisoare, la începutul a ceea ce ar trebui să fie un proces continuu care implică o gamă de personal.

Secțiunea 3: Lucru în colaborare

Unul dintre principiile cheie ale throughcare este acela că organizații diferite trebuie să muncească împreună. În practică, există numai o colaborare limitată între deținuți și organizațiile externe. Această secțiune explorează modalitățile de a încuraja practicile de lucru în colaborare. Este important să se identifice oamenii cheie implicați în throughcare, atât din închisoare, cât și din comunitate.

Secțiunea 4: Necesitățile de informare ale deținuților

Cercetările au identificat nevoia de a furniza deținuților informație efectivă despre ce este disponibil pentru ei (MacDonald *et al.*, 2008). Această secțiune explorează necesitățile de informare ale deținuților și diferitele modalități de a o furniza.

Secțiunea 5: Formarea personalului

Cercetările din cadrul Proiectului Throughcare au identificat nevoia de a forma personalul implicat în furnizarea throughcare. Această secțiune explorează nevoile de instruire a personalului închisorii și abordările necesare pentru furnizarea unui curs de instruire eficient.

Secțiunea 6: Evaluarea throughcare

Setul de instrumente are ca scop să asiste profesioniștii în evaluarea sistemului throughcare pe care l-au implementat. Aceasta înseamnă nu numai monitorizarea eficienței cu care aceste servicii au funcționat, ci și îmbunătățirea a ceea ce este furnizat.

Evaluarea este importantă pentru că oferă oportunitatea de a reflecta asupra experienței și îmbunătățirea practicii. Atunci când se efectuează eficient, este un instrument puternic, practic și folositor pentru toți cei interesați. Este de asemenea important să furnizeze probe de bune practici și să crească durabilitatea programelor și proiectelor.

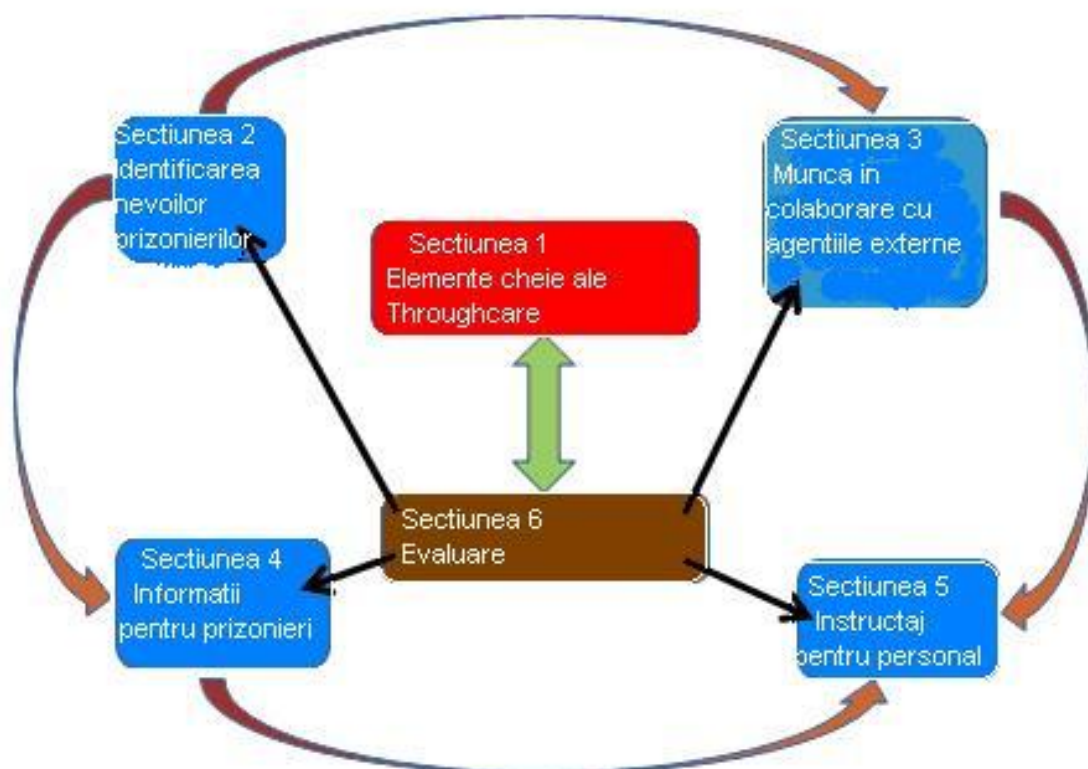
Cum se folosește setul de instrumente

Acest instrument practic a fost proiectat pentru a ajuta dezvoltarea, implementarea și evaluarea efectivă a materialelor throughcare adăugate pentru deținuți. Documentul acoperă toate subiectele: de la înțelegerea principiilor fundamentale ale throughcare; cum se desfășoară o evaluare a nevoilor; munca în colaborare; furnizarea informațiilor către deținuți; trainingul personalului; și, în final, dezvoltarea unui instrument eficient de evaluare.

Acest instrument nu are ca scop să fie proprietatea unui departament, ci să fie folosit de toate organizațiile care ar trebui să fie implicate în furnizarea de throughcare, precum serviciile închisorii, serviciul de probatoriu, ONG-urile, serviciile de sănătate și multe alte organizații și agenții. Unul dintre principiile throughcare este acela de a fi o colaborare coordonată între multiple agenții.

Se poate alege o simplă căutare în ghid pentru a găsi informații specifice, sau se poate lucra cu el metodic. După cum este evidențiat în Diagrama 1, implementarea throughcare nu poate fi văzută ca un proces pas cu pas. După cum arată diagrama, secțiunea 1: *Elemente cheie ale throughcare* și Secțiunea 6: *Evaluarea*, sunt elemente centrale procesului de dezvoltare a furnizării de throughcare și trebuie să fie luate în considerare în toate stadiile din procesul de dezvoltare.

Diagrama 1: Folosirea setului de instrumente pentru implementarea Throughcare

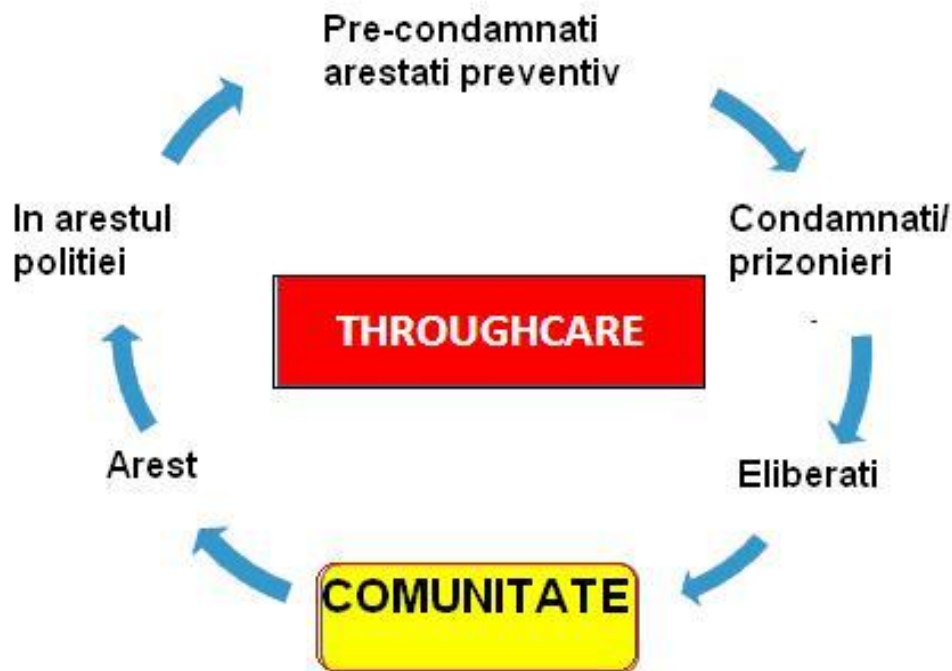

Ce este „throughcare”?

Throughcare a fost definit ca tranziția lină a deținuților dinspre închisoare spre comunitate. Ideea de principiu este aceea că infractorii să experimenteze o progresie lină și coordonată a îngrijirilor primite (Møller et al., 2007; Sainsbury Centre, 2008). Serviciile sunt interesate în principal să asiste deținuților să se pregătească pentru eliberare, să îi ajute să se integreze în comunitate și să prevină recidiva.

Throughcare este definit drept managementul continuu, coordonat și integrat al infractorilor din momentul contactului acestora cu serviciile de corecție, până la reintegrarea lor cu succes în comunitate și completarea dispoziției juridice (Clay 2002: 41; vezi Diagrama 2, mai jos). Este important să se noteze, totuși, că nu toate serviciile furnizate în închisori au fost introduse ca parte a pachetului throughcare; multe servicii, precum continuitatea îngrijirilor, sunt furnizate ca parte a bunelor practici medicale și de nursing, care sunt văzute ca o parte importantă a unui serviciu detenție decent și modern. Ar trebui, de asemenea, să se noteze că personalul din închisori are un rol cheie în a contribui la dezvoltarea competențelor necesare deținuților după eliberare.

Diagrama 2: Procesul throughcare

Justificarea producerii setului de instrumente

Setul de instrumente este necesar pentru că în absența asigurării unei tranziții blânde dinspre închisoare spre comunitate poate fi în detrimentul sănătății și al bunăstării deținuților și familiilor lor. Pentru deținuții cu consum problematic de droguri, acest fapt poate chiar avea consecințe fatale. De pe urma unui proces throughcare eficient pot beneficia deținuții, familiile lor și comunitățile, prin facilitarea reinstalării și reducerea posibilității recidivei. Sistemul poate reduce de asemenea efectele negative asupra sănătății comunității. De exemplu, dacă s-a obținut în închisoare un tratament eficace al maladiilor grave transmisibile, probabilitatea ca aceste boli să fie transmise înapoi în societate este mai mică.

Setul de instrumente este de asemenea necesar pentru că dezvoltarea și furnizarea de throughcare solicită colaborarea mai multor agenții și profesii, mai ales acolo unde lipsa de lucru în comun a fost o practică frecventă pentru o perioadă de timp.

Eficacitatea costurilor

Costul ridicat al menținerii unui individ în închisoare este cunoscut de mult timp. În UK, în 2002:

Un fost deținut recidivist este probabil să fie responsabil de infracțiuni care să coste sistemul de justiție în medie £65,000. Infractorii multipli recidiviști vor ridica și mai mult costurile. Atunci când recidiva duce la o sentință ulterioară, costurile cresc exponențial. Costul mediu al unei sentințe impuse de o curte de justiție regală este de aproximativ £30,500, constituit din plăți ale curții și alte plăți legale. Costul menținerii deținuților în închisoare variază semnificativ, dar în medie sunt de £37,500 pe an (SEU, 2002).

Eficacitatea costurilor unei inițiative îndreptate spre reducerea recidivei, totuși, sunt adesea dificil de măsurat. Unele cercetări au explorat eficacitatea costurilor unor intervenții pentru a reduce recidiva și au descoperit o valoare economică reală a acestor activități. De exemplu, New Economic Foundation (2008) arată ca în UK, pentru fiecare lira (1,14 Euro) investită, s-

a calculat ca au fost generate 14 £ (16 Euro) ca valoare socială pentru femei, copiii lor, victime și societate în general, după o perioadă de zece ani. The Matrix Knowledge Group (2009) a descoperit că:

Trecerea de la custodie spre ordinea comunitară, prin schimbarea orientării sentințelor este capabilă să producă o economie pentru societate de mai mult de 12 milioane de £ (1,032 £ per infractor). Costul schimbării orientării sentințelor par să fie capabile de a returna fondurile implicate în timp de trei ani de la implementare.

Cu toate acestea, există puține cercetări cu privire la eficacitatea costurilor furnizării de throughcare. Există unele sugestii ca throughcare poate fi cost-eficient și unii cercetători au descoperit că inițiativele specifice throughcare au fost „cost-eficiente” de-a lungul anilor (Tombs, 2004). De exemplu, Currie (1993), cu aproape douăzeci de ani în urmă, a descoperit că programele susținute pentru consumatorii problematici de droguri au avut succes în instalarea persoanelor în locuri de muncă stabile.

Impactul asupra recidivei

În acord cu raportul Biroului Națiunilor Unite asupra Drogurilor și Crimei (BNUDC –UNODC) (2008):

Recidiva și ratele continuării activităților infracționale pentru deținuții eliberați care au participat la programe de tratament antidrog în închisoare sunt ușor mai mici decât pentru grupurile de control care nu au primit nici un tratament. Cu toate acestea, deținuții care au finalizat atât tratamente în închisoare cat și programe de îngrijiri după eliberare au rate de consum și de noi arestări semnificativ mai mici.

Furnizarea eficientă de throughcare are din aceste motive potențialul de a:

- Ajute reducerea costurilor menținerii indivizilor în închisoare și să asiste procesul de transformare a deținuților în membri productivi ai societății;
- Fie benefic în reducerea numărului de victime ale crimelor;
- Reducă riscul infracționalității asupra contraveniențelor înșiși sau a familiilor acestora;
- Fie cost eficientă;
- Aibă un impact major asupra recidivei.

Îngrijirea individualizată

Setul de instrumente este bazat pe principiul general ca throughcare se referă la îngrijirea individualizată. Acest fapt înseamnă că furnizarea eficientă a throughcare este dezvoltată pe presupunerea ca fiecare deținut are nevoi particulare, individuale care sunt diferite de ale altora. Deținuții sunt diferiți. Ei pot aparține fi de vârste diferite, de la tineri la bătrâni; bărbați sau femei; pot avea dizabilități sau probleme specifice de sănătate; și au cu toții familii și/sau fonduri culturale diferite.

Din aceste motive, furnizarea de throughcare trebuie să fie adaptată nevoilor individuale ale deținuților. Serviciile throughcare trebuie să fie orientate spre deținuții individuali și nu numai să trateze probleme: cel mai eficient throughcare este acela care este adaptat infractorului individual, mai degrabă decât să aibă o abordare standard de genul „o măsură pentru toți”.

Grupurile țintă

Există mai multe grupuri interesate care ar putea beneficia de pe urma acestui set de instrumente. Acestea includ:

1. Politicieni și factorii de decizie politică;
2. Personalul închisorilor și al ONG-urilor;
3. Oficialitățile locale de asistență medicală;
4. Deținuții.

1. Politicienii și factorii de decizie politică

Pentru politicieni și factorii de decizie politică, setul de instrumente va fi util pentru că throughcare are valoare economică și socială, întrucât este argumentabil mai eficient decât costul de finanțare al închisorilor. Din punct de vedere economic, throughcare ajută reducerea numărului de persoane care ar putea, în alte circumstanțe, să recidiveze, reducând costurile statului. În același timp, throughcare eficient poate ajuta infractorii să devină contribuitori la economie. Din punct de vedere social, throughcare este valoros pentru că ajută foștii infractori să devină o problemă socială mai mică.

2. Personalul închisorilor și al ONG-urilor

Cu toate că coercițiile la care sunt supuse închisorile și personalul ONG-urilor sunt diferite, setul de instrumente este valoros pentru că îi ajută să dezvolte sisteme funcționale pentru furnizarea unor servicii mai complete, holistice, care răspund nevoilor deținuților. Proiectele evaluate demonstrează ce este eficient și ce nu este, ce funcționează și ce nu.

3. Oficialitățile locale de asistență medicală și practicienii

Setul de instrumente ar fi folositor oficialităților locale de asistență medicală, pentru că le-ar ajuta să identifice modalități de lucru în colaborare cu alții din domeniu, permițând ca resursele limitate să fie împărțite mai eficient.

4. Deținuții

Setul de instrumente va avea o valoare particulară asupra deținuților, în perspectiva dezvoltării proceselor care sunt potrivite nevoilor lor, mai degrabă decât a ceea ce se crede că ar fi bun pentru ei. Acest lucru se va obține prin angajarea lor directă în procese destinate să îi ajute. Setul de instrumente va furniza o modalitate de a împuternici oamenii care sunt adesea marginalizați, permițând deținuților să își asume controlul propriilor lor vieți.

Lecturi suplimentare

- Baldry, E. (2007). 'Throughcare: Making the policy a reality: The throughcare context in Australia. University of New South Wales'. Online: http://www.sydneyshove.org/Throughcare_policy.pdf [Accessed 15/02/2011] Centre for Mental Health (2010). *Beyond the gate: Securing employment for offenders with mental health problems*. Briefing 42. London: Centre for Mental Health.
- Clay, C. (2002). 'Case Management and Throughcare – Can it Work?' Paper presented at the 5th Annual Conference of the Case Management Society of Australia: *Case Management: Cohesion and Diversity*, The Wentworth Hotel, Sydney, 21 - 22 February, 2002 Online: <http://www.corrections.sa.gov.au> [2005, May 13]
- Field, G. (1998). *Continuity of Offender Treatment for Substance Abuse Disorders from Institution to Community*. Rockville, MD: US Department of Health and Human Services.
- Finnegan, L., Whitehurst, D. and Deaton, S. (2010). *Models of mentoring for inclusion and employment*. London: ESF MOMIE and Centre for Economic and Social Inclusion. Online: http://www.eoef.org/uimages/File/Models%20of%20Mentoring%20for%20Inclusion%20and%20Employment_%20A%20review%20of%20exisitng%20evidence.pdf [Accessed 09/05/2011].
- Fox, A., Khan, L., Briggs, D., Rees-Jones, N. Thompson, Z. and Owens, J. (2005). *Throughcare and aftercare: approaches and promising practice in service delivery for clients released from prison or leaving residential rehabilitation*. Home Office Online Report 01/05. London: Home Office.
- Glasgow City Council (2011). 'Throughcare Services'. *Living in Glasgow*. Website. Online: (http://www.glasgow.gov.uk/en/Residents/Care_Support/CriminalJustice/Throughcare/) [Accessed 15/02/2011].
- HM Prison Service (2011). 'Resettlement'. *Advice and Support*. Website. Online: <http://www.hmprisonservice.gov.uk/adviceandsupport/beforeafterrelease/resettlement/> [Accessed 15/02/2011].
- Lewis, S., Vennard, J., Maguire, M., Raynor, P., Vanstone, M., Raybould, S. and Rix, A. (2003). *The resettlement of short-term prisoners: an evaluation of seven Pathfinders*. RDS Occasional Paper No. 83. London: Home Office. Online: <http://rds.homeoffice.gov.uk/rds/pdfs2/occ83pathfinders.pdf> [Accessed 21/02/2011].
- McAllister, D., Bottomley, K. & Liebling, A. (1992). *From Custody to Community: Throughcare for Young Offenders*. Aldershot: Avebury.
- McSweeney, T., Turnbull, P.J. and Hough, M. (2008), *The treatment and supervision of drug-dependent offenders: A review of the literature prepared for the UK Drug Policy Commission*. London: Institute for Criminal Policy Research, King's College.
- Møller, L., Stöver, H., Jürgens, R., Gatherer, A. and Nikogosian, H. (2007). *Health in prisons: a WHO guide to the essentials in prison health*. Copenhagen: World Health Organisation. Online: http://www.euro.who.int/_data/assets/pdf_file/0009/99018/E90174.pdf [Accessed 24/02/2011].
- New Economics Foundation. (2008). *Unlocking Value: How we all benefit from investing in alternatives to prison for women offenders*. Online: <http://www.neweconomics.org/publications/unlocking-value>
- Park, G. and Ward, S. (2009). *Through The Gates- improving the effectiveness of prison discharge: first half-year evaluation, August 2008 to January 2009*. St Giles Trust. Online: [http://www.hlg.org.uk/getattachment/f9237acc-2b3f-4b0c-b93d-147891152402/Homelessness-Code-of-Guidance-\(2\).aspx](http://www.hlg.org.uk/getattachment/f9237acc-2b3f-4b0c-b93d-147891152402/Homelessness-Code-of-Guidance-(2).aspx) [Accessed 23/02/2011].

Sainsbury Centre for Mental Health (2008). *On the Outside: Continuity of care for people leaving prison*. London: Sainsbury Centre for Mental Health. Online: http://www.centreformentalhealth.org.uk/pdfs/on_the_outside.pdf [Accessed 24/02/2011].

Scottish Government (2011). *National Objectives for Social Work Services in the Criminal Justice System: Standards – Throughcare: the Scottish Government*. Online: <http://www.scotland.gov.uk/Publications/2004/12/20473/49295> [Accessed 21/02/2011].

Scottish Throughcare & Aftercare Forum (2006). *How good is your throughcare and aftercare service?* Glasgow: Scottish Throughcare & Aftercare Forum.

The Evaluation Trust (2007). *Measuring Outcomes Toolkit*. Gloucester Children's Fund. Online: <http://www.evaluationtrust.org/tools/toolkit> [Accessed 06/05/2011].

UNODC (United Nations Office on Drugs and Crime) (2008). *Drug Dependence Treatment: Interventions for drug users in prison*. Online: http://www.unodc.org/docs/treatment/111_PRISON.pdf [Accessed 09/05/2011]

Webster, R. (2004). *Assessing the aftercare and throughcare needs of drug and alcohol misusers in Havering: A draft report*. July 2004. Havering London Borough. Online: http://www.havering.gov.uk/media/pdf/s/1/aftercareofdrugandalcoholmisusers_1.pdf [Accessed 21/02/2011].

UNODC (United Nations Office on Drugs and Crime) (2003). *Peer to Peer: Using Peer to Peer Strategies in Drug Abuse Prevention*. New York: United Nations. Online: http://www.unodc.org/pdf/youthnet/handbook_peer_english.pdf [Accessed 09/05/2011].

Secțiunea 1: Throughcare -Elemente cheie

Introducere

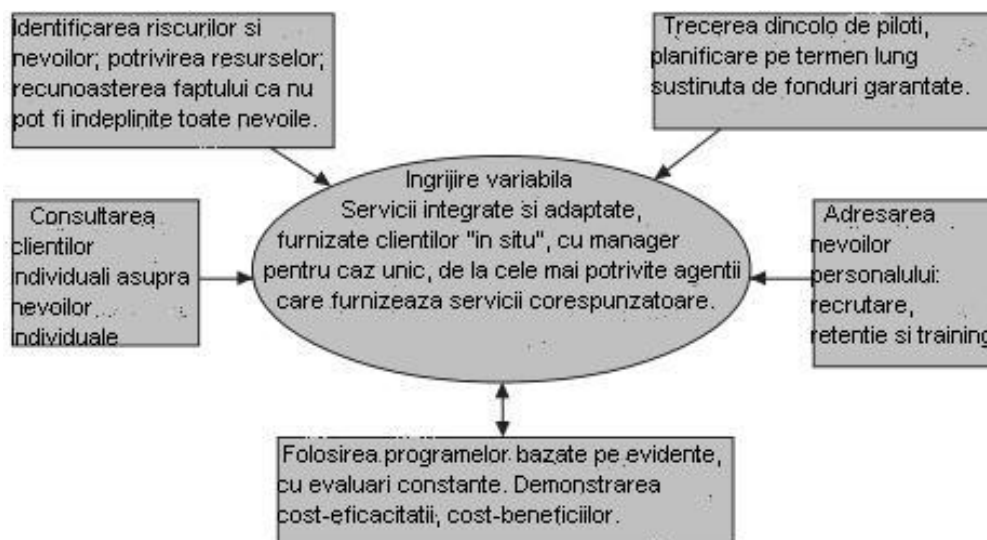
Cele mai multe definiții discutate mai sus arată că throughcare este o colecție complexă de elemente care interacționează și nu doar un proces singular și discret de tratament pentru o problemă separată. Throughcare include acces la suport adițional pentru probleme care pot include sănătatea mentală, adăpostul, managementul finanțelor personale, problemele familiale, învățarea unor noi abilități și găsirea unui loc de muncă.

Cercetarea întreprinsă pentru acest instrument indică faptul că există adesea o lipsă de activități care să se adreseze nevoilor reale ale deținuților, care se concentrează în particular, în jurul adaptării sociale, cazării și angajării în muncă (Rapoarte ale cercetătorilor parteneri și revizuirii din literatură). În general se recunoaște că desfășurarea cu succes a throughcare va implica o combinație de furnizori de servicii și intervenții (Fox et al., 2005).

O abordare holistică

O abordare care presupune un punct de vedere holistic al nevoilor deținuților și foștilor deținuți, care include susținerea în găsirea unei locuințe, dezvoltarea abilităților, angajare în muncă, aspectul financiar și reconstruirea relațiilor familiale, va avea o mai mare probabilitate de succes (Vezi mai jos, Diagrama 1).

Diagrama 1: Un model de furnizare a serviciilor throughcare către deținuți și foști deținuți

SURSA: Borzycki and Baldry (2003)

Structura secțiunii 1

Această secțiune evidențiază elementele cheie ale throughcare și furnizează exemple de bune practici. Pentru ca serviciile throughcare să fie de succes, este esențial ca fiecare agenție și instituție să aibă o diviziune clară a sarcinilor și să lucreze având în vedere un obiectiv comun. Au fost identificate patru arii de elemente cheie ale unui serviciu throughcare de succes:

- a. *Sănătate*. Mulți foști deținuți au adesea o gamă de probleme de sănătate, în particular, consumul problematic de droguri și probleme de sănătate mentală;
- b. *Familie*. Mulți deținuți experimentează probleme legate de familiile lor, cu toate că cercetările arată că suportul familial este vital pentru succesul reintegrării deținuților.
- c. *Finanțe și locuință*. Foștii deținuți ies adesea din închisoare fără bani, cu datorii semnificative, fără o locuință și cu o înțelegere precară a ajutorului pe care îl pot primi;
- d. *Angajare în muncă*. Foștii deținuți au nevoie de muncă pentru a le da un sentiment al scopului lor și pentru a le oferi stabilitate în viață;

Sănătate

Cercetările întreprinse de parteneri implicați în acest proiect indică că unii deținuți s-au gândit că serviciile la care au ei acces în comunitate nu sunt satisfăcătoare și unii deținuți au acces la serviciile antidrog pentru prima dată când intră în închisoare (vezi Caseta text 1.1).

Starea generală a sănătății deținuților, în particular incidența crescută a fumatului, consumului de alcool, consumului problematic de droguri și imposibilitatea de a fi luat în evidență de un medic de familie nu sunt bine cunoscute.

În unele cazuri, închisoarea poate fi punctul unde debutează serviciile medicale și începe procesul de throughcare. Pentru ce aflați în tratament de substituție, sau alt tratament medical, continuitatea îngrijirii este de cea mai mare importanță. (vezi caseta text 1.2).

Suportul social și psihologic după eliberare sunt de asemenea importante. Deținuții au adesea mai multe probleme de sănătate, în timp ce serviciile furnizate în închisoare sunt concepute să se adreseze problemelor singulare și tind să lucreze izolat unele față de altele.

Rezultatul poate fi adesea un răspuns fracționat, neadaptat, bazat pe ceea ce este disponibil în acea închisoare sau arie, mai degrabă decât ce au nevoie deținuții pentru a combate un comportament ilicit. (SEU, 2002:8)

Deținuții care au fost intervievați pentru acest proiect au avut adesea sentimentul că este nevoie de o abordare mai cooperantă a furnizării de servicii¹.

Problemele de sănătate mentală

Multe dintre organizațiile comunitare care au fost intervievate în timpul cercetărilor partenere au resimțit faptul că sănătatea mentală nu este „tratată corespunzător” și că există adesea un deficit de experiență în recunoașterea și susținerea problemelor de sănătate mentală sau în privința cunoașterii unde să se adreseze.

Necesitățile de sănătate mentală a femeilor infractor, în special daunele emoționale (relații abuzive sau sexuale), aspirațiile scăzute sau abuzul de droguri, au fost menționate drept caracteristici comune.

Caseta text 1.1

‘Aceasta este prima dată când ma simt apreciat în închisoare. Oricând am o problemă, fie personală, fie juridică, pot sa merg la personalul din comunitatea terapeutică și mă vor ajuta. Ei mă tratează omenește aici.’ (Focus group bărbați, Închisoarea 2. Germania)

Caseta text 1.2

‘Am fost în programul cu methadone și înainte de închisoare. Nu au existat probleme să continui – dar a fost prima dată când m-am ținut de el.’ (Focus group bărbați, Închisoarea 1. Germania)

¹ <http://www.throughcare.eu/links.html>

Este un fapt recunoscut în general că „problemele de sănătate mentală ale infractorilor sunt abordate mai eficient atunci când există lucru în parteneriat între echipele locale de terapie psihologică, lucrătorii echipelor psihologice din sistemul de justiție penitenciară și alt personal al închisorii (vezi Exemplul de bune practici 1.1).

Exemplul de bune practici 1.1: Asociația Organizațiilor din Varna pentru Prevenirea Drogurilor (AOVPD), Bulgaria [ONG Bulgar]

Fondată în 2000 și re-înregistrată în 2009 ca o organizație non-guvernamentală și asociație civilă, scopul AOVPD este de „A preveni consumul/abuzul de droguri și consecințele adverse ale acestuia prin stabilirea unei rețele efective de organizații statale, municipale și non-guvernamentale.” Principalele obiective ale organizației sunt:

- să ridice nivelul de conștientizare al comunității asupra tuturor aspectelor consumului, dependenței de droguri și a vătămărilor referitoare la acestea;
- să informeze părțile interesate cu date demne de încredere asupra tendinței consumului de droguri;
- să frunizeze servicii eficiente consumatorilor problematici de droguri și grupurilor de risc, care includ infractori, minorități etnice și femei;
- să sporească cunoștințele părților implicate asupra bunelor politici și practici pentru combaterea consumului și a consecințelor adverse ale drogurilor;
- să contribuie la o cooperare instituțională eficientă.

AOVPD are ca scop să obțină continuitatea în cazul tratamentului disponibil pentru deținuții consumatori de droguri și furnizarea, în mediu de închisoare, a serviciilor care să corespundă nevoilor reale ale infractorilor consumatori problematici de droguri (CPD) și care sunt echivalente acelor disponibile în comunitate.

AOVPD, împreună cu personalul închisorii, furnizează servicii legate de droguri în închisoare și acționează ca mediatori între serviciile din închisoare și cele din comunitate. Reprezentanții AOVPD, în colaborare cu personalul închisorii, sunt implicați în procesul de evaluare al necesităților, furnizarea de servicii și de sesizare pentru infractorii CPD. Această cooperare rezultă în realizarea unei tranziții mai ușoare din închisoare spre societate pentru infractorii CPD. Serviciile furnizate de AOVPD în închisoare includ: consiliere; terapie de grup și individuală; training; evaluarea necesităților; sesizare; și educație.

Acest parteneriat eficient a fost facilitat prin stabilirea unei rețele cu o structură de management orizontal. Filozofia rețelei este „lucrăm cu oameni, nu cu instituții”.

Un prim pas cheie pentru ca personalul să conștientizeze problemele mentale ale infractorilor și să se angajeze în susținerea lor este furnizarea de instruire transregională întregului personal care lucrează cu infractori.

Este esențial ca deținuții să fie evaluați cuprinzător în momentul aditerii lor în închisoare. O evaluare precoce a necesităților și planificarea măsurilor respective sunt măsuri recunoscute a reprezenta un prim stadiu vital al unui proces throughcare eficient.

Throughcare: Rolul familiilor

Țările diferă prin eforturile făcute de sistemele penitenciare pentru a ține deținuții în contact cu familiile lor.

Cercetările întreprinse în ultima decadă au evidențiat lipsa unei considerații serioase a rolului familiei în procesul throughcare. (Mills, 2005). Cercetările și experiențele recente indică faptul că relațiile familiale stabile și alte legături comunitare pot fi factori cheie în reinstalarea eficientă și reducerea recidivei. (NOMS, 2009). Există un potențial enorm în folosirea familiilor ca parte a procesului de reinstalare, dar și riscuri semnificative (vezi Exemplul de bune practici 1.2).

Rolul potențial al familiilor

Familiile au un rol potențial semnificativ și pozitiv în a ajuta foștii deținuți să se reinstaleze eficient. Membrii familiei pot da foștilor deținuți suport practic prin furnizarea de cazare și locuri de muncă sau pot fi utili în a-i ajuta să găsească un loc unde să stea sau un loc de muncă. Este un fapt recunoscut că familiile pot ajuta membrii care au fost în închisoare să se reinstaleze în comunitate și să întrerupă „ciclul de abuz de droguri” (NOMS, 2008a).

Legăturile sociale, precum relațiile familiale, pot de asemenea să furnizeze imboldul și presiunea necesară schimbării și oferă infractorilor o miză în societate. Familiile pot ajuta în construirea încrederii de sine a foștilor deținuți și să îi motiveze să ducă o viață în conformitate cu legile (Mills, 2005).

Se știe totuși mult mai puțin despre suportul social și psihologic real pe care îl pot oferi familiile în timpul procesului de reinstalare. Unele studii au arătat că familiile pot fi furnizori importanți de sfaturi și orientare pentru deținuți, ajutându-i să se reinstaleze în comunitate și încurajând un simț al responsabilității. Familiile pot fi de asemenea utile în a-i convinge pe foștii deținuți să accepte ajutor sau sfaturi din partea unor organizații precum sistemul de probațiune. În mod potențial, astfel, impactul agențiilor poate fi mai mare dacă familiile sunt mai implicate în procesul de management al infractorilor (Garland *et al.*, 2001).

Probleme cu care se confruntă familiile deținuților

Influența familiilor asupra deținuților va fi, totuși, dependentă de tăria legăturilor dintre ei. Așteptarea ca familia să joace un rol semnificativ în reinstalarea și întreruperea activităților ilegale (de ex., să stopeze infracțiunile) are diferite implicații nedorite și poate plasa familiile care au deja dificultăți sociale și financiare considerabile sub o presiune și mai mare.

Unele familii se pot implica în activități ilegale și din acest motiv este improbabil să promoveze o reinstalare și o stopare eficientă a infracționalității. Pentru multe femei, experiența violenței și a abuzului

Exemplu de bune practice 1.2: Strategia antidrog UK , 2008.

Strategia națională antidrog a Guvernului UK subliniază o abordare a întregii familii, care intervine pentru a întruni nevoile întregii familii, implică familia în planificarea și procesul de tratament, extinde intervențiile familiei și introduce suport pentru părinții cu consum problematic de droguri pentru a obține acces la tratament. (NOMS, 2009)

Caseta text 1.3

‘Este mai greu pentru femei, căci multe sunt în relații abusive și adesea nu au bani să ajungă la întâlnirile programate de închisoare și multe muncesc în industria sexului, forțate să o facă de către soții/partenerii lor. Partenerul abuziv nu vrea, adesea, ca ele să renunțe la droguri sau să se vindece. ... Numărul de femei care vin la închisoare, care sunt fără domiciliu, este incredibil. Unele spun că nu-și doresc un cămin –o mulțime dintre ele sunt alcoolice.’ (Șeful Departamentului de Sănătate, Scoția).

sexual a avut loc în context familial. În asemenea circumstanțe, familia nu poate fi privită ca având o influență pozitivă (vezi Casetă text 1.3).

În plus, nu toate familiile întâmpină cu bucurie perspectiva eliberării unui membru al familiei care a fost închis, în special dacă persoana a comis acte ilegale împotriva lor în trecut (HMIPP, 2001). În unele cazuri, familiile se pot teme că vor fi făcute responsabile sau blamate dacă un deținut nu reușește să „se îndrepte”, pentru că acestea au fost în imposibilitate să exercite o presiune eficientă.

Nevoia de susținere

Chiar și atunci când sunt în poziția de a fi un element de susținere, familiile primesc puțină asistență în rolul lor de reintegrare. Ele sunt adesea excluse din procesul de planificare a sentințelor, chiar dacă deținuții își doresc ca acestea să fie implicate (NOMS, 2008; Murray, 2003) (Vezi Exemplul de bune practici 1.3).

Exemplu de bune practici 1.3: Legături familiale, NIACRO, Irlanda de nord (NIACRO, 2011) [ONG din UK]

„Legături familiale” este un program oferit tuturor familiilor de deținuți în Irlanda de nord. Acest program furnizează sfaturi practice și susținere emoțională pentru a face față la ceea ce poate fi o experiență dificilă, de însingurare. Copiii pot suferi adevărate traume.

Personalul din „Legături familiale” pune în legătură fiecare familie în 24 de ore de la primirea unei sesizări din partea personalului din închisori al Consiliului de Probațiune al Irlandei de Nord (PBNI). Dacă membrii familiei vor să accepte oferta, vor primi un pachet de informații și, în acord cu nevoile lor, aceștia pot avea:

- Suport personalizat în derulare unu-la-unu pentru adulți, copii și tineri.
- Susținere telefonică.
- Vizite la domiciliu.
- Informații despre alte agenții care pot oferi ajutor și cum să le acceseze.
- Sfat și informații despre beneficii, găzduire, datorii, etc.
- Transport spre oricare dintre cele trei închisori din Irlanda de Nord.
- Ajutor cu îngrijirea copiilor.
- Legături către centrele de vizitatori și personalul închisorilor.

În 2010–11 „Legături Familiale” a trimis 1130 pachete de informații, a făcut 705 vizite la domiciliu și în 1258 de ocazii a pus familiile în contact cu alte surse relevante de ajutor și informații.

Problemele care apar atunci când deținuții se întorc în familii, întru-cât relațiile se pot schimba considerabil, sunt de mult cunoscute. Partenerii rămași acasă devin adesea indivizi mai puternici și mai independenți pentru că au fost forțați să facă față dificultăților singuri. Foștii deținuți pot avea dificultăți în adaptarea la această schimbare, în special dacă le este amenințat rolul de furnizori și protectori și aceasta poate destabiliza relațiile familiale și chiar să ducă la terminarea relațiilor, reducând astfel șansele unei reînstalări eficiente (Mills, 2005).

Unele grupuri din sectorul de voluntariat oferă asistență familiilor pentru a se pregăti pentru eliberare, întru-cât ei par să aprecieze dificultățile reajustării și vor susține familiile după, precum și pe durata închisorii unei rude (Codd, 2009). S-a sugerat că asemenea suport ar trebui să fie disponibil pentru cât mai multe familii de deținuți (ExOCOP, 2011).

Depărtarea de domiciliu

O problemă ulterioară cu care se confruntă mai multe familii cu rude în închisoare este aceea că infractorii sunt adesea închiși la mare distanță de casă. De exemplu, într-un studiu al deținuților din regiunea West Midlands din Anglia, majoritatea (66%) deținuților care nu au primit o vizită din partea familiilor au pretins că acest fapt se datorează distanței dintre casă și închisoare (NOMS, 2009, p. 30).

Unele țări încep să ia în considerare această problemă. De exemplu, în Olanda, municipalitățile încep să își asume responsabilitatea pentru deținuții din regiunile lor. Conform acestui model, infractorii din cadrul unei municipalități vor fi încarcerați în închisori locale, pentru a permite continuitatea legăturilor cu comunitatea.

Finanțe și cazare

Este general recunoscut (Hucklesby and Hagley-Dickinson, 2007) că accesul la cazare adecvată la eliberare este de cea mai mare importanță. S-a observat de asemenea că în timp ce cei mai mulți deținuți ar prefera să trăiască independent, conviețuirea poate fi mai potrivită, în special când individul folosește droguri sau este în tratament de substituție.

Deținuții preventiv și cei cu sentințe scurte au indicat că nu li se acordă suficient ajutor în găsirea de locuințe. Deținuții cu sentințe lungi se referă frecvent la dificultatea de a merge în permisiile și la tentația de a consuma alcool. Unii deținuți au exprimat un sentiment de neliniște în privința plasării lor în hosteluri după eliberare, întrucât asta poate duce la o revenire la obiceiul de a consuma droguri: prezența altor rezidenți care au fost implicați în traficul de droguri în hosteluri, de exemplu, poate face dificilă tentativa ex-deținuților de a se abține de la consumul de droguri (vezi Casetele text 1.4, 1.5).

Un element cheie în ajutarea ex-deținuților de a se integra este furnizarea de ajutor eficient în dezvoltarea deprinderilor de a trăi independent și menținerea unei chirii. Este de asemenea esențial să se furnizeze ajutor consistent dincolo de închisoare TUTUROR deținuților care nu au posibilități de cazare.

Diferite servicii pot fi combinate sub forma unuia singur. De exemplu, oferirea de cazare poate fi combinată cu o ofertă de educație/instructaj. În mod similar, trebuie explorată posibilitatea de a căuta un serviciu, ca parte a unui pachet furnizat de furnizorii de locuință. Nevoile particulare ale femeilor ar putea fi abordate prin furnizarea de servicii de cazare mai multe și mai variate (vezi Exemplul de bune practici 1.4).

Căsuța text 1.4

‘Cazarea este o problema pentru noi, pentru că dacă nu ai cazare, nu poți merge în permisiile. Așa că trebuie să găsești un hostel care să te primească. Dar nu este bine să fi în hostel, pentru că vezi droguri și alcool tot timpul și asta îngreunează păstrarea condițiilor de eliberare în permisie.’ (Focus Group, Deținuți bărbați, condamnați. Raport de cercetare, UK)

Căsuța text 1.5

‘... “Trebuie să aștepti 6 săptămâni pentru beneficii și dacă nu ai pe nimeni să te susțină, atunci te întorci la închisoare...” A beneficia de sprijin a fost singura opțiune pentru cei mai mulți dintre cei cu care am vorbit și toți au raportat dificultăți în a fi înregistrați și în a primi salariu, iar alții au spus că și-au reluat activitatea infracțională pentru a face față lipsurilor.’ (Focus Group, Centrul de Sănătate Mentală. Raport de Cercetare, UK)

Exemplul de bune practice 1.4: Asociația de cazare Heantun (West Midlands, Marea Britanie) [UK Charity]

Asociația de Cazare Heantun în parteneriat cu filiala locală a Multi-Agency Public Protection Arrangements (MAPPA) din Staffordshire, frunizează o schemă de sprijin intensivă pentru menținerea echilibrului pentru infractorii cu risc crescut de vătămare. Aceasta furnizează support adițional și supraveghere prin vizite regulate la domiciliu cu un feedback excelent către managerii infractorilor individuali. Fondurile provin de la serviciul de probatoriu și de la bugetele locale de suport al populației din Stoke on Trent și Staffordshire (Departamentul pentru Comunități și Guvernare Locală, 2008, pp. 40–41).

Unele activități cheie post eliberare, care contribuie la succesul throughcare pot fi acestea:

1. Managementul de caz adaptat individual, în urma evaluării riscului, folosind instrumente fiabile și cu considerarea datelor furnizate de deținut.
2. Dezvoltarea planului de caz (sentință), conturarea programelor și acces la servicii cât de repede posibil după primirea în închisoare.
3. Distribuirea de servicii din partea organizațiilor celor mai indicate, în același timp cu recunoașterea faptului că unele organizații cheie s-ar putea să nu aibă masa critică necesară pentru a opera în mod viabil într-un sistem de brokeraj, și că furnizorii de servicii generice s-ar putea să nu fie calificați în mod adecvat pentru a face față acestui tip de populație.
4. O delimitare a personalului responsabil cu supravegherea de personalul responsabil pentru suport social și de alt tip.
5. O înțelegere a faptului că indivizii pot cu ușurință să fie copleșiți dacă sunt confrunțați cu o gamă mare privind cerințele de raportate după eliberare.
6. O definiție a succesului serviciului, dincolo de reducerea recidivei, care să includă mici câștiguri și progrese mai degrabă decât numai revenirea activității infracționale.
7. Un angajament real al unui muncitor cu individul ex-deținut (Borzycki and Baldry, 2003).

Ocuparea forței de muncă

Câștigarea unui loc de muncă după eliberare a fost identificată ca principala grijă a multor deținuți. Se recunoaște de către personal și deținuți că o structură a programului zilnic și munca de zi cu zi sunt esențiale în obținerea cu succes a reintegrării sociale (vezi Casetă text 1.6).

Este deosebit de greu să găsești un loc de muncă după închisoare, pentru deținuții care au avut pedepse pe termen lung (o perioadă definită în mod normal ca mai lungă de cinci ani) pentru că există o lipsă de disponibilitate răspândită printre angajatori să angajeze un fost deținut. Deținuții, au de asemenea adesea o percepție negativă a angajatorilor. Mai departe, timpul petrecut în închisoare poate avea un efect negativ asupra competențelor de lucru ale unui individ.

Căsuța text 1.6

'Cel mai important pentru noi este atunci când te eliberezi și descoperi că nu este de lucru pentru noi. Cei mai mulți dintre noi vor sfârși fără un loc de muncă, deși obținerea acestuia este cel mai important lucru care ne ajută să ne reinstalăm în comunitate. Ne face CV-uri și tot în închisoare, dar asta-i tot. Oricum ajungem la plasarea forței de muncă.' (Focus Group, Închisoarea de bărbați. Raport de cercetare UK)

Probleme adiționale pot lua naștere datorită deficitului de locuri de muncă la eliberare, incluzând dificultatea de a obține beneficiile atunci când sunt necesare. În schimb, lipsa banilor poate împinge deținuții nou eliberați la noi infracțiuni.

Există de asemenea o nevoie de a angaja infractorii, ca grup și ca indivizi, în procesul dezvoltării propriilor lor abilități de angajare. Activitățile potențiale ar putea include:

- Furnizarea unui program de intervenții precoce, care permite deținuților să reflecteze la propriile lor nevoi și să se angajeze pe deplin în procesul schimbării;
- Organizarea de forumuri în închisoare, pentru a le capta „părerea” în privința proiectării învățământului și a programelor de suport;
- Furnizarea de suport intensiv unu-la-unu în momente critice pentru a le menține motivația și inerția.

Cooperarea

O premisă crucială pentru succesul serviciilor throughcare este cooperarea dintre diferitele agenții și instituții și coordonarea muncii între ele. Serviciile sociale și agențiile de plasare a forței de muncă trebuie să fie implicate efectiv în proces, dacă se dorește ca foștii consumatori problematici de droguri și foștii deținuți să fie reintegrați cu succes înapoi în societate (vezi Exemplul de bune practici 1.5).

Este necesar de asemenea să se dezvolte legături cu angajatorii naționali pentru a-i încuraja să facă angajamente de a prelua (foști) infractori pentru experiență de muncă sau pentru angajare. În Marea Britanie, de exemplu, au fost făcute legături cu angajatorii în mai multe regiuni: închisorile muncesc în strânsă legătură cu angajatorii pentru a dezvolta abilități reale de muncă și în unele cazuri chiar angajări în muncă (vezi Exemplul de bune practici 1.6).

Exemplul de bune practici 1.6: Atelierul de reparat încălțăminte Timpson [UK Business]

Timpson oferă susținere foștilor infractori, muncind îndeaproape cu multe închisori. Noi recrutăm activ foști infractori să lucreze pentru noi și am instalat o unitate de instructaj full-time la HMP Liverpool și HMP Wandsworth din Londra. Personalul Timpson instruește deținuții în cadrul unui atelier din închisoare. (Timpson, 2011).

Exemplul de bune practici 1.5: Muncește Inteligent, Olanda [ONG olandez]

Inițiativa olandeză **Work Wise (Muncește Inteligent)**, a pus în legătură paisprezece instituții de custodie. Cu un accent puternic pe parteneriat între organizații; cu focalizare pe nevoile individului, cerințele și capacitățile deținutului; și legături apropiate între sarcinile respective ale fiecărei agenții, Work Wise a obținut un succes semnificativ. Work Wise a muncit cu deținuții pentru a se asigura că ei au urmat și au completat un curs de instructaj, au găsit și au putut să mențină locuri de muncă și de asemenea au găsit locuințe permanente și sigure. Fiecare deținut care a participat la programul Work Wise a avut propriul consilier pentru angajare pentru a fi ghidat de-a lungul programului. Programul a legat activități legate de muncă cu activități sociale cu tentă mai largă, astfel încât s-a acordat atenție la construirea și menținerea unei rețele sociale pozitive la care să revină infractorii după eliberare.

Mai mult de 2,000 de infractori au participat la schemă în 2005, acest număr crescând la 2,810 în 2006. Un sondaj efectuat pe 200 de infractori a fost desfășurat între trei până la șase luni după ce ei au părăsit instituția în 2006. Acest sondaj a arătat că trei sferturi din intervievați erau angajați în muncă, în educație, sau în ambele, în timp ce mai mult de 96% aveau un loc sigur de locuit. În 2007 partenerii au decis să integreze acest model ca rută standard pentru infractori în cadrul instituțiilor juridice care au luat parte la program și organizațiile de bunăstare a tineretului.

Work Wise adoptă o abordare comprehensivă. Irma van der Veen de la Work-Wise spune 'toate proiectele olandeze pentru reinstalare își planifică să țină cont de lumea înconjurătoare și acoperă cazare, angajare, finanțe, sănătate, mediu social și chiar sporturi și ocupații favorite' (Work-Wise, 2007).

Mai mult pe plan local, angajatorii oferă uneori oportunități de angajare foștilor deținuți. În închisoarea pentru femei Low Newton din UK, mai multe companii externe au oferit oportunități de angajare foștilor deținuți (Independent Monitoring Board, 2010, p. 14).

Lecturi suplimentare

Barnsley Council (2011). *Throughcare for young offenders*. Online:

<http://www.barnsley.gov.uk/through-care-for-young-offenders> [Accessed 14/10/11].

Pugh, G. (2010). *Children's Centres and Prison Links*. Ipswich: Ormiston Children and Families Trust. Online:

<http://www.clinks.org/assets/files/Ormiston%20Trust%20Children%20Centres.pdf> [Accessed 14/10/11].

Scottish Prison Service (2010). *SPS Strategy Framework for the Management of Women Offenders in Custody*. Online: <http://www.sps.gov.uk/Publications/Publication187.aspx> [Accessed 14/10/11]

Scottish Prison Service (2004). *Supporting Safer Stronger Communities: Scotland's Criminal Justice Plan*. Online: <http://www.scotland.gov.uk/Publications/2004/12/20345/47602>

[Accessed 14/10/11]

United Nations Office on Drugs and Crime (UNODC) (2009). *Handbook on Prisoners with Special Needs*. Vienna. Online:

<http://www.unodc.org/documents/justice-and-prison-reform/Prisoners-with-special-needs.pdf>

[Accessed 4/11/11].

Pașii următorii

Secțiunile de mai sus au furnizat o introducere pentru elementele cheie ale throughcare. Toate elementele descrise sunt esențiale pentru dezvoltarea unei dispoziții throughcare din componente alese în mod variabil. Cercetările partenerilor au indicat ca dezvoltarea proceselor throughcare se află în stadii variate, în funcție de țară; ar trebui făcute referințe la cele de mai sus pentru a determina care elemente au nevoie de punere în aplicare sau de un accent mai mare în țara dumneavoastră.

Următoarea listă de verificare va asista în procesul de a determina care elemente de prestare a throughcare necesită atenția dumneavoastră.

Listă de verificare: Elemente cheie într-un sistem throughcare eficient

Indicatori pentru cele mai bune practici în angajarea în muncă

- a) Există o varietate de servicii disponibile, care îndeplinesc aceste nevoi identificate.
- b) Există coordonare și cooperare între diferitele agenții și instituții.
- c) Serviciile sociale și agențiile de angajare sunt implicate efectiv în procesul managementului infractorilor.
- d) Infractorii au acces la un specialist în sprijinirea ocupării forței de muncă care găsește angajatori (adesea creând locuri de muncă adecvate) și susține atât angajatorul cât și angajatul.

Indicatori pentru cele mai bune practici în domeniul sănătății

- a) S-au stabilit parteneriate de lucru cu echipe locale de sănătate mintală.
- b) A fost demarată terapia de substituție opioidă.
- c) Serviciile de sănătate mentală sunt extinse și integrate în contextul închisorii.
- d) Se furnizează instructaj trans regional pentru tot personalul care lucrează cu infractori, pentru a ridica nivelul de conștientizare a problemelor de sănătate (în particular sănătatea mentală).
- e) A fost dezvoltat un sistem comprehensiv de evaluare a nevoilor în momentul intrării în închisoare.

Indicatori pentru cele mai bune practici în domeniul finanțelor și locuinței

- a) Se furnizează suport consistent dincolo de cadrul închisorii pentru TOȚI infractorii fără cazare asigurată.
- b) Se furnizează suport pentru dezvoltarea abilităților de a trăi independent și menținerea calității de chiriaș.
- c) S-a dezvoltat o ofertă educativ/ instructivă, ca parte a serviciilor de acomodare.
- d) Este explorat potențialul activității de a căuta un loc de muncă, de către furnizorii de locuințe.
- e) Nevoile particulare ale femeilor sunt adresate prin furnizarea mai multor servicii diferite de cazare.

Indicatori pentru cele mai bune practici pentru reintegrare familială

- a) Familiile sunt implicate în procesul de planificare a sentințelor.
- b) Familiile sunt susținute pe timpul închisorii unei rude.
- c) Familiile sunt consultate și pe deplin pregătite pentru o eliberare iminentă.
- d) Deținuții sunt pe deplin pregătiți pentru întoarcerea la familiile lor. Este acordată o atenție specială dificultăților pe care ei le pot întâmpina datorită schimbării naturii relațiilor în interiorul unității familiale.

Secțiunea 2: Evaluarea necesităților

Introducere

În planificarea și furnizarea oricărui serviciu eficient, este crucială înțelegerea nevoilor clientului. O evaluare a nevoilor reprezintă, din acest motiv, un prim pas important în dezvoltarea unui serviciu de throughcare.

Deținuții au în general o gamă largă de nevoi specifice și acute, mentale și fizice, care au legătură cu istoricul lor și cu natura închisorii. Deținuții tind să provină din medii defavorizate și să aibă abilități educaționale și sociale scăzute, sănătate deficitară și istoric redus sau absent al angajării în muncă. Închisorile variază la rândul lor mult din punct de vedere al caracterului, categoriei și al facilităților pe care le furnizează și acest lucru poate afecta dezvoltarea și bunăstarea celor aflați înăuntru.

Cercetările întreprinse ca parte a acestui proiect indică faptul că deținuții sunt adesea tratați ca un grup omogen. Însă realitatea este că fiecare deținut este un individ, cu un fond unic, experiențe de viață și set de necesități rezultante unice. Această secțiune identifică metodele evaluării acelor nevoi, în scopul de a viza serviciile throughcare în mod adecvat și să își pună obiective pentru evaluarea eficienței serviciilor furnizate.

Cu toate că scopul este de a avea un proces de evaluare unic, comprehensiv, poate fi util să privim în primul rând la nevoile de sănătate și apoi la celelalte nevoi.

Evaluarea necesităților de sănătate

Toate închisorile din Europa au un serviciu medical penitenciar. Reglementările internaționale acceptate pe larg cer statelor să furnizeze servicii de sănătate în închisoare, care să fie echivalente în general în gamă și cantitate cu cele disponibile publicului din comunitățile generale. (Detalii despre drepturile omului și alte reglementări internaționale, principiile care stau la baza sănătății în închisoare și progresele care se fac în Europa se pot găsi la adresa: www.euro.who.int/prisons, vezi de asemenea HMP Peterborough, 2006; Weilandt and Greifinger, 2010) Regulile minime standard pentru tratamentul deținuților nu vor fi repetate aici, însă următorul paragraf se bazează pe ceea ce conțin ele.

Fiecare deținut ar trebui să fie văzut de un profesionist în momentul intrării în închisoare și de către un doctor, imediat după intrarea în penitenciar. O primă evaluare a fiecărui deținut va lua în considerare aspectele imediate ale nevoilor lor, incluzând orice boală infecțioasă, amenințări la adresa lor și a altora, orice tratament medical pe care îl primesc și starea lor mentală în termeni generali. Ulterior, ar trebui făcută o evaluare mai detaliată a condiției lor medicale, a istoricului lor medical, a nevoii lor pentru investigații de specialitate, sau tratament și părțile esențiale ale unui plan de îngrijire, acolo unde acțiunea imediată este necesară. În timp ce echipa de îngrijire a sănătății întreprinde aceste evaluări, poate fi necesar ca aceasta să solicite evaluări ulterioare de către specialiști dintr-un număr mare de discipline, precum stomatologi, psihologi, oftalmologi și farmaciști.

Alte necesități

În timp ce screeningul stării de sănătate se face în multe închisori, evaluarea altor nevoi poate necesita dezvoltări ulterioare, pentru ca deținuții sunt adesea din sectoare marginalizate ale comunității, nu au locuințe, sunt săraci, fără serviciu și adesea au probleme de sănătate mentală, de consum de droguri sau alcool. Mulți deținuți au avut stiluri de viață haotice, care au implicat un contact redus cu serviciile de sănătate sau sociale. Cei mai mulți prezintă mai mult de o singură problemă medicală nerezolvată. O evaluare

cuprinzătoare a nevoilor solicită combinarea eforturilor mai multor cadre profesionale, atât dinăuntru cât și din afara închisorii. În multe închisori, vor fi măsurate atât nevoile educaționale ale deținuților cât și dificultățile lor de învățare, dacă există. O idee despre abilitățile lor sociale, abilitățile lor de a face față provocărilor zilnice ale vieții de închisoare va reieși în timp, prin observațiile personalului.

Încorporarea unei evaluări comprehensive a necesităților în throughcare are nevoie de timp. Ca o rezultată, ar putea fi eficientă o abordare tip conferință pe caz. În acest cadru, personalul care a avut contact zilnic sau profesional cu un deținut își poate expune cunoștințele dobândite pentru a decide ce tratament ar trebui furnizat. Acest capitol se concentrează pe evaluarea nevoilor la nivel individual. Pentru evaluarea necesităților de sănătate ale populației din închisori, vezi Marshall *et al.* (2000).

Evaluarea riscurilor

O evaluare importantă, din aceste motive, este de a se aprecia dacă deținuții prezintă risc de recidivă și riscul pe care îl reprezintă pentru public. Această investigație este cunoscută ca „evaluarea riscurilor” și au fost dezvoltate un număr de instrumente în acest scop.

Exemplul de bune practici 2.1 descrie sistemul OASys, folosit în mod frecvent în UK pentru evaluarea deținuților.

Exemplu de bune practici 2.1: OASys, Marea Britanie (UK)

OASys (Offender Assessment System – Sistemul de Evaluare a Infracților) reprezintă o serie de formulare pe calculator divizate în douăsprezece arii diferite ce examinează factori care pot prezice posibilitatea infracților de a fi condamnați din nou și riscul de vătămare pe care îl reprezintă pentru public. Acestea includ:

Istoricul infracționalității, infracțiunea curentă, factori sociali și economici:

- Acces la cazare, educație, instructaj și angajare în muncă;
- Management financiar și venituri;
- Stil de viață și elemente derivate;
- Relații, abuz de droguri și/sau alcool.

Factori personali:

- Gândire și comportament;
- Atitudine față de infracționalitate și autoritate;
- Factori emoționali precum anxietatea și depresia.

Documentele OASys evaluează infracții atât pentru riscurile de recidivă cât și factorii care au contribuit la comportamentul lor infracțional. Aceștia pot include lipsa unui loc de muncă sau a unei locuințe, sau o problemă precum abuzul de droguri sau alcool. În general, cu cât este mai mare scorul total al evaluării OASys, cu atât este mai crescut riscul individului de a fi condamnat din nou și/sau riscul de vătămare pentru public.

O evaluare OASys va fi desfășurată în general în stadiul în care se furnizează un raport anterior sentinței, cu evaluări ulterioare întreprinse periodic de-a lungul condamnării (fie în custodie, fie în comunitate) și la sfârșitul pedepsei, în cazul în care infractorul se poate afla în licență. OASys este proiectat să permită unui individ instruit și calificat corespunzător, adesea un ofiter de probațiune, să:

- Evalueze probabilitatea unui infractor de a recidiva;
- Identifice și să clasifice necesități legate de infracțiune, inclusiv caracteristicile bazale de personalitate și problemele cognitive/comportamentale;
- Evalueze riscurile de vătămare gravă, riscurile vis-a-vis de individ și alte riscuri, de exemplu față de public;
- Asiste în privința managementului riscului de vătămare;
- Facă conexiuni între evaluare și planul de supraveghere sau de sentință;
- Indice nevoia de viitoare evaluări sau intervenții.
- Măsoare schimbarea riscului în timpul perioadei de supraveghere/pedeapsă.

Unele probleme au fost identificate cu OASys. O dificultate este însă aceea că indivizii care administrează OASys ar putea să nu interpreteze informația dată în același fel, de ex. informația poate fi interpretată și marcată subiectiv. O problemă adițională este aceea că evaluarea riscului nu este o știință exactă și aceasta poate avea ca rezultat o abordare inexactă (Insidetime, 2009).

Adițional, cercetările au indicat că „ar trebui acordată atenție pentru a stabili dacă infractorii au percepția reală a probabilității lor de a recidiva și a legăturilor dintre problemele crimonogene și infracțiune” (Moore, 2009).

Ar trebui notat că cercetările de mai sus se adresează chestionarului de autoevaluare al OASys, mai degrabă decât interviului unui practician. Cu toate acestea, se arată ca OASys nu este un instrument de măsură perfect al riscului potențial și că ar trebui exercitată grijă în administrarea lui.

Exemplul de bune practici 2.2, *Asset*, este folosit frecvent în evaluarea tinerilor aflați în detenție în Marea Britanie.

Exemplu de bune practici 2.2: *Asset*, Marea Britanie: Profilul de Evaluare a Tinerilor Infractori

În UK a fost conceput un set de instrumente pentru tinerii infractori, care este similar cu OASys. *Asset* este un instrument de evaluare structurat pentru a fi folosit de către Echipele pentru Tineri Infractori din Anglia și Tara Galilor, pentru toți tinerii infractori care au venit în contact cu sistemul de justiție penală.

Acesta are ca scop să investigheze infracțiunea sau infracțiunile tinerilor și să identifice o multitudine de factori sau circumstanțe, mergând de la lipsa de educație, până la problemele de sănătate mentală care ar fi putut contribui la un asemenea comportament. Informațiile strânse prin intermediul *Asset* pot fi folosite pentru a informa rapoartele Curții penale astfel încât să fie trasate programe adecvate de intervenție. Programul va evidenția de asemenea orice necesități sau dificultăți particulare pe care le au tinerii, astfel încât acestea să poată fi rezolvate. *Asset* va fi de folos și în măsurarea schimbării necesităților și a riscului de recidivă de-a lungul timpului (Youth Justice Board, 2011).

Implicarea deținutului

Cercetările întreprinse prin Proiectul Throughcare indică faptul că percepțiile deținutului sunt arareori folosite pentru a dezvolta propriul lor program throughcare. Aceste cercetări indică de asemenea că deținutii sunt adesea conștienți de propriile nevoi specifice.

Principalele scopuri ale programului Throughcare sunt de a reface încrederea, de a motiva participarea și chiar de a promova un sentiment de parteneriat între deținutii luați individual și cei care le oferă ajutorul. Din aceste motive, este important să se stabilească și să se mențină o bună comunicare cu fiecare deținut implicat în program.

Acest lucru va lua ceva timp, în special pentru că trebuie construită o relație de încredere. În schimb, aceasta va depinde de percepția de către deținutii a faptului că necesitățile lor personale sunt principala forță motrice în cadrul planurilor care se fac.

Convingerea deținutului să se autoevalueze poate fi un punct de plecare util. Dacă nu aveți un instrument de autoevaluare la dispoziție, întrebările care se găsesc în Figura 1 mai jos ar putea forma baza unui chestionar eficient.

Figura 1: Un chestionar de autoevaluare

Aveți nevoie de ajutor pentru a completa acest chestionar?		☐ Nu	☐ Da
--	--	-----------------------------	-----------------------------

Oricare dintre cele de mai jos reprezintă o problema pentru tine? (vă rugăm sa bifați)		Nu	Da	Aceasta are legătură cu infracțiunea dvs.?
1	Găsirea unui loc adecvat pentru locuință	☐	☐	☐
2	Înțelegerea sentimentelor altor persoane	☐	☐	☐
3	Îmi pot urma planurile	☐	☐	☐
4	Relațiile cu oamenii cu autoritate	☐	☐	☐
5	Jocurile de noroc	☐	☐	☐
6	Implicarea într-un grup nepotrivit	☐	☐	☐
7	Plictiseala	☐	☐	☐
8	Singurătatea	☐	☐	☐
9	Frecventarea unor locuri care creează probleme	☐	☐	☐
10	Administrarea de droguri	☐	☐	☐
11	Consumul exagerat de alcool	☐	☐	☐
12	Îmi pierd firea	☐	☐	☐
13	Fac lucruri sub impulsul momentului	☐	☐	☐
14	Repet aceleași greșeli	☐	☐	☐
15	Devin violent atunci când sunt enervat	☐	☐	☐
16	Cititul, scrisul, ortografia și numerele	☐	☐	☐
17	Obținerea de calificări	☐	☐	☐
18	Obținerea unui loc de muncă	☐	☐	☐
19	Păstrarea unui loc de muncă	☐	☐	☐
20	Gestionarea banilor, rezolvarea datoriilor financiare	☐	☐	☐
21	Buna înțelegere cu soțul/soția/partenerul	☐	☐	☐
22	Grija față de copiii mei	☐	☐	☐
23	Îngrijorarea în privința lucrurilor	☐	☐	☐
24	Luarea unor decizii bune	☐	☐	☐
25	Sentimente de depresie	☐	☐	☐
26	Sentimente de stres	☐	☐	☐
27	Lipsa unui partener	☐	☐	☐
28	Crezi ca este posibil să faci infracțiuni în viitor?	☐ Sigur nu ☐ Improbabil ☐ Probabil ☐ Foarte probabil		
De ce crezi asta?				

SURSA: chestionarul de autoevaluare OASys din Debidin (2009, p. 274).

Evaluarea necesităților în planuri individuale

Atunci când necesitățile unui individ sunt puse față în față cu opțiunile existente pentru satisfacerea acestor nevoi, va fi atinsă o etapă crucială. Există câteva decizii preliminare esențiale care trebuie făcute mai întâi; acestea includ:

- Conducerea închisorii trebuie să fie de acord că planurile de evaluare și throughcare sunt valoroase și importante în derularea activității din penitenciar și cuprinse în obiectivele și etosul acesteia.
- Oamenii cheie interesați trebuie să fie de acord să împartă informații și să lucreze în comun. La un nivel minim, aceasta ar include: un membru al echipei sanitare; un membru selectat din personalul închisorii care are contact zilnic cu deținutul și care vrea să accepte un rol important în procesul de evaluare; un deținut informat, care să coopereze și care să fie cât de cât motivat să accepte ajutor.
- O metodă de a comunica cu oamenii din afara închisorii, care ar putea da informații despre poziția pe care se situează familia deținutului; de exemplu, un membru al departamentului de servicii sociale locale, care să vrea să își contacteze colegii din altă parte a țării.
- Acordul la nivel de înalți funcționari că acești oameni ar putea să colaboreze în procesul de evaluare.

Cu toate ca aceste lucruri ar putea părea simple și ușoare de obținut, în realitate pot fi de-a dreptul solicitante și provocatoare.

Deținuții cu necesități speciale

Unele grupuri de infractori sunt în mod particular vulnerabile și au nevoi speciale. Pentru aceștia trebuie proiectate planuri de îngrijire personală care să le satisfacă necesitățile.

Femeile

Femeile deținut au de obicei nevoi mai mari și mai complexe decât bărbații, acestea au nevoie de o considerație specială. De exemplu, femeile deținut au adesea responsabilități familiale, fiind singurul îngrijitor pentru copii sau rude mai în vârstă. Multe femei deținut vor fi avut de asemenea experiențe traumatizante în viața lor anterioară închisorii, care le-ar fi putut influența major încrederea și rezistența. Dacă acestea nu sunt recunoscute și rămân netratate sau sunt manevrate în mod insensibil, atunci închisoarea poate adăuga probleme considerabile și continui, care să le afecteze capacitatea lor de a profita de pe urma asistenței throughcare. Altă dificultate pe care o întâmpină este că se află în minoritate, într-un sistem penitenciar orientat către majoritatea, reprezentată de deținuții bărbați. O enumerare bună a dificultăților acestora este conținută în Van den Bergh *et al.* (2011). Opere recente pe tema dezvoltării unor liste de verificare pentru sănătatea femeilor din penitenciare, dau indicații detaliate despre cum se pot evalua și îndeplini nevoile lor speciale (Vezi www.euro.who.int/prisons).

Deținuții vârstnici

Închisorile fac față tot mai mult unei creșteri a numărului deținuților în vârstă. Acesta este grupul cu creșterea cea mai mare din sistemul penitenciar. În UK, în perioada 1990–2004, a existat o creștere cu 216% a numărului deținuților peste vârsta de 60 de ani. Tot aici în 2009, 8% dintre deținuți erau peste vârsta de 60 de ani (Ministerul de Justiție, 2010, p. 160).

Cu vârsta apare o gamă de alte probleme care au nevoie de asistență din parte personalului închisorii. Problemele particulare includ dizabilități fizice și cognitive și acestea au impact asupra modalităților în care deținuții vârstnici reacționează la viața din închisoare. De exemplu, solicitări uzuale, precum urcatul sau coborâtul din paturi, poziția culcat din timpul alarmelor, statul drept pentru numărătoare și drumul spre cantine pot reprezenta o

provocare fizică pentru deținuții în vârstă. Disfuncțiile senzoriale pot duce la dificultăți de auz (Williams, 2011).

Deținuții în vârstă au adesea nevoi psihosociale distincte, stresante și adesea neîmplinite. Probleme în curs de evoluție, precum demența, pot afecta capacitatea deținuților în vârstă de a recunoaște sau a-și aminti cine face parte din personalul închisorii, sau propriile celule (vezi Caseta text 2.1).

Caseta text 2.1

'El își uită medicația; se pierde pe drumul spre celulă. El nu-și amintește numele sau chipurile personalului, uită că este la închisoare. Ajunge în situații conflictuale pentru că nimerește în altă celulă. Este în pericol și are nevoie de mai multă îngrijire.' (Ofițer din închisoare) (Citat în Williams, 2011)

Deținuții în vârstă ridică adesea cel mai mic risc de recidivă la eliberare și sunt în mod particular vulnerabili la provocările sociale precum rata redusă a angajării în muncă și lipsa de locuințe. Ei se întorc adesea în cartiere periculoase într-o stare precară a sănătății; sunt adesea instituționalizați odată eliberați după perioade lungi de încarcerare (Williams, 2011).

Străinii

O mare proporție dintre deținuți sunt străini, în cele mai multe sisteme din Europa, adesea datorită infraționalității legate de droguri.

Ei au bariere de limbaj evidente, ceea ce îngreunează adresarea către personalul închisorii, dar au de asemenea diferite credințe culturale, despre care multe cadre pot să nu fie conștiente. De aceea, este posibil ca străinii să simtă că se fac puține încercări pentru a li se înțelege necesitățile în închisoare. Întru-cât migrația este recunoscută acum ca o problemă de sănătate publică în Europa, sunt necesare cercetări suplimentare pentru evaluarea necesităților străinilor și cum să fie asistați eficient prin throughcare. Modalitățile de eliberare pot fi complicate dacă deținutul este un imigrant ilegal. Problemele particulare cu privire la străini ar trebui să figureze în planurile de instructaj legate de throughcare subliniate în Secțiunea 5 a acestui set de instrumente.

Abordarea agreabilă

O abordare care se adresează grupurilor specifice de deținuți are totuși dezavantaje potențiale. Concentrarea pe grupuri speciale de deținuți poate duce la apariția printre ceilalți a sentimentului că necesitățile lor sunt ignorate (vezi Caseta text 2.2).

Caseta text 2.2

'[Un] participant...observa, odată aflat în închisoare că tratamentul antidrog este direcționat cel mai frecvent pe consumatorii de opioide și nu pe necesitățile consumatorilor de crack-cocaină.' (Raport de cercetare partner, Marea Britanie)

Deținuții cu dificultăți de sănătate mentală

Cei mai mulți deținuți cu afecțiuni mentale serioase vor fi deferiți unităților psihiatrice. Cu toate acestea, unii cu probleme mentale mai puțin severe, dar totuși dificile, care au nevoie de evaluare, tratament și îngrijire experimentate, rămân în închisoare. În unele sisteme penitenciare, echipe specializate pe sănătatea mentală furnizează servicii la îndemână pentru a ajuta acești deținuți și aceste echipe pot furniza evaluarea necesităților și participa în planificarea throughcare. Acest lucru se întâmplă acolo unde abordările coordonate cu serviciile comunitare sunt esențiale. Întregul subiect al sănătății mentale în sistemul de justiție penală trebuie să faciliteze instructajul întregului personal din închisori.

Deținuții cu mai mult de o problemă

Este un fapt nefericit că mulți deținuți au ceea ce se cheamă co-morbiditate, și anume mai mult decât o singură condiție agravantă sau boală care să complice tratamentele lor și să facă evaluarea necesităților lor cu atât mai importantă. Unele dintre acestea cad în responsabilitatea echipelor sanitare din închisoare, incluzând infecții serioase precum HIV

complicat cu abuz de substanțe și dependențe. Cât despre necesitățile generale throughcare, totuși, întreg personalul închisorii ar trebui să fie conștient despre scopul și activitatea echipelor sanitare, întru-cât îngrijirile și pregătirea pentru eliberare trebuie să fie o activitate a întregii închisori. Acestea ridică problema confidențialității, care trebuie să fie omniprezentă (vezi Secțiunea 1).

Deținuții pe termen scurt

Cercetări recente din UK (Bradley, 2009; Brooker *et al.*, 2009) sunt de acord că furnizarea serviciilor de suport deținuților

care sunt condamnați pe un termen mai mic de 12 luni este mai problematică decât pentru deținuții care servesc sentințe mai lungi. În particular, cercetările au indicat că evaluarea nu este transpusă în acțiune și că nu există întotdeauna un mecanism sistematic pentru ca suportul să fie disponibil. Multe dintre acestea pot fi rezultatul unei evaluări a necesităților făcută sumar, mai degrabă pentru a completa niște tarife decât pentru a se adresa unor nevoi reale. (Vezi Caseta text 2.3).

Deținuții pe termen scurt experimentează adesea un stil de viață haotic în particular, prezintă consum problematic de droguri și alcool și probleme serioase de sănătate mentală.

Există probleme în cadrul multor sisteme folosite în mod curent pentru evaluarea nevoilor deținuților pe termen scurt. Elementul de sănătate mentală, de exemplu, a fost criticat că ar fi fost prea sumar și adesea lipsit de orice element de adresare a dificultăților de învățare. Procesele de screening sunt adesea fragmentate și „par să existe procese limitate sau inadecvate pentru transferul sistematic de informații între agențiile din cadrul închisorii dacă necesitățile identificate se situează în afara scopului agenției care întreprinde evaluarea” (Anderson and Cairns, 2011).

Mai presus de orice, Anderson și Cairns sfătuiesc că, în cazul deținuților cu termen scurt, este important să se folosească la maximum timpul limitat disponibil, să se rezolve problemele imediate și să se mențină suportul existent, să se construiască motivația, stima de sine, încrederea și re-angajarea și să se orienteze deținuții către organizații externe.

O abordare este să se încurajeze auto-ajutorul prin folosirea manualelor precum cel care este descris în Exemplul de bune practici 2.3 de mai jos:

Exemplul de bune practici 2.3: Manuale de auto-ajutor

Manualul olandez de auto-ajutor, intitulat *Stoppen met criminaliteit, Werkboek voor (ex)gedetineerden* (Nelissen and Schreurs, 2011) se adresează nevoilor deținuților pe termen scurt. Manualul este bazat pe principiul împuternicirii deținuților să își identifice și să schimbe comportamentul infracțional. Manualul a fost adoptat de către Programul de Modernizare al sistemului penitenciar Olandez ca unul dintre instrumentele destinate promovării procesului de reformă personală al deținuților în cooperare cu ofițerul lor de îndrumare din închisoare.

Prima parte a cărții oferă deținuților un ghid pentru transformări cognitive, care le permite să exploreze cât de deschiși sunt ei spre schimbare și spre a alege schimbarea. A doua parte a cărții invită clientul să se angajeze cât de repede posibil într-un proces de schimbare activă și să experimenteze succesul. A treia parte a cărții pregătește pentru a face față scenariilor celor mai grave cazuri în condiții sau medii de adversitate, fiind orientată spre soluții.

Manualul țintește toți deținuții, în special pe cei cu sentințe pe termen scurt. Deținutul poate citi cartea singur sau poate fi supervizat de un membru al personalului închisorii, ofițer de probatoriu, antrenori, îndrumători de caz și voluntari.

Caseta text 2.3

‘Deținuții pot fi adesea reticenți în a identifica vulnerabilitățile din mediul de închisoare [în timp ce] proiectele întreprinse de personal pot părea grăbite și neglijente, iar deținuții erau îngrijorați în legătură cu expunerea lor la agresiuni.’ (Anderson and Cairns, 2011 p.6)

Zece pași cheie în evaluarea necesităților

Următorii pași cheie pun laolaltă multe dintre punctele subliniate mai sus.

1. Stabiliți cu deținuții care sunt necesitățile lor throughcare. Atunci când se face această evaluare, variabila va fi dacă deținutul are o sentință pe termen scurt sau lung.
2. La recepția sau la sosirea deținutului în închisoare: personalul de recepție va furniza informații despre închisoare, regulile și serviciile respective, va stabili dacă există îngrijorări urgente ale deținutului; un exemplu despre femei poate fi cu referire la ce aranjamente au fost făcute pentru ca să existe o îngrijire continuă a copiilor lor.
3. La recepție, evaluarea imediată a necesităților de sănătate: există medicamentele de care au nevoie, sunt ei o amenințare pentru ei sau pentru alții?
4. Cât de repede posibil, o evaluare completă a necesităților de sănătate, cu completarea formularului de screening medical acceptat și anumite încercări de a obține informații despre istoricul medical.
5. Imediat ce deținutul este instalat cât de cât, să zicem după două săptămâni, ar trebui evaluate necesitățile de educație, abilitățile de muncă dacă există; verificat dacă menține contactele cu familia.
6. Ar trebui ținută o conferință de caz, astfel încât rezultatele evaluării de mai sus să poată fi luate în considerare și să poată fi pregătită programarea activităților.
7. Stabiliți un sistem de verificări regulate ale progreselor făcute în program.
8. După câteva luni, țineți o conferință de caz ulterioară.
9. Alcătuiți un dosar de date throughcare, adunate de la servicii și ONG-uri din comunitate.
10. Cu aproximativ șase luni înainte de data estimată a eliberării, țineți o conferință de caz specială cu reprezentanții serviciilor sociale, ai sanitarilor comunitari, ai cazării posibile și ONG-urilor relevante, pentru a începe un program de pregătire a eliberării.

Lecturi suplimentare

Cavanagh, S. and Chadwick, K. (2005). *Health Development Agency: Health needs assessment*. Online:

http://www.nice.org.uk/media/150/35/Health_Needs_Assessment_A_Practical_Guide.pdf
[Accessed 12/10/2011].

Revolving Doors Agency (2011). *Revolving Door Prisoners—What Works?* Online:

<http://www.revolving-doors.org.uk/documents/revolving-door-prisoners-what-works/>
[Accessed 12/10/11].

Stevens, A. and Raftery, J. (Eds.) (1994). *Healthcare Needs Assessment: The epidemiologically based needs assessment reviews*. Oxford: Radcliffe Medical Press.

Tombs, J. (2004). 'Throughcare: A Process of Change'. *Criminal Justice Social Work Briefing Paper 7*. Online: http://www.cjsw.ac.uk/cjsw/files/Briefing%20Paper%207_final.pdf
[Accessed 12/10/11]

Pașii următori

Secțiunile de mai sus și exemplele ilustrează gama de opțiuni existente pentru a stabili un proces eficient de evaluare a necesităților. Cercetările partenere au indicat că dezvoltarea proceselor throughcare este în stadii variate, în diversele țări studiate și ar trebui făcute referințe la cele de mai sus pentru a determina care elemente cer implementare sau o mai mare accentuare în țara dumneavoastră.

Listă de verificare: Indicatori pentru o evaluare eficientă a necesităților

Este posibilă efectuarea unei evaluări eficiente a nevoilor dacă sunt îndeplinite următoarele criterii.

- a) Managementul închisorii este de acord că planurile throughcare sunt valoroase și importante.
- b) Oamenii cheie au fost de acord să muncească împreună și să împartă informații.
- c) Este instalat un program clar de evaluare.
- d) Programul de evaluare examinează necesitățile educaționale, având în vedere strategii și deprinderi sociale precum și necesități de sănătate.
- e) A fost adoptată o abordare de tip conferința pe caz, care implică personalul care are datoria și/sau contactele profesionale cu deținuții.
- f) Sunt folosite instrumente de evaluare a riscului pentru a evalua riscurile de recidivă și riscul potențial asupra publicului.
- g) Deținuții sunt implicați în dezvoltarea planificării sistemului lor throughcare.
- h) A fost stabilită o modalitate clară de comunicare cu familiile deținuților situate în afara închisorii.
- i) A fost alcătuit un dosar throughcare cu serviciile și ONG-urile din comunitate.

Secțiunea 3: Organizarea rețelelor Throughcare: colaborarea dintre închisori și alte organizații

Introducere

Unul dintre cele mai puternice instrumente în furnizarea cu succes a serviciilor de throughcare este cooperarea efectivă și crearea de rețele între serviciile închisorii și organizațiile externe care susțin reintegrarea foștilor deținuți/infractori. Acestea includ organizații non-guvernamentale (ONG-uri) și organizații de bunăstare socială (welfare). Cercetarea întreprinsă ca parte a proiectului Throughcare (interviuri calitative cu părțile interesate din închisori, ONG-urile lucrând în parteneriat cu închisorile și deținuții – vezi www.throughcare.eu), au scos în evidență faptul că în cele mai multe țări implicate, ONG-urile nu au acces sistematic în închisori. În mod clar, în multe cazuri, aceasta este un rezultat al preocupărilor pentru securitate. Accesul depinde, de aceea, în principal de bunăvoința și inițiativele părților implicate în sistemul penitenciar. În cadrul serviciilor de închisoare, tratamentul și serviciile post-eliberare nu sunt adesea percepute ca fiind parte a aceluiași continuum. De aceea, există o nevoie pentru dezvoltarea în continuare și îmbunătățirea colaborării și creării de rețele între sistemele penitenciare și ONG-urile și alte organizații comunitare.

Crearea de rețele între serviciile interne și externe închisorii are beneficii evidente, incluzând:

- Au un impact mai mare ca grup decât ca organizații individuale;
- Se învață de la alții în cadrul unei echipe interdisciplinare;
- Acordarea și primirea de suport personal;
- Identificarea noilor oportunități;
- Schimbul de informații și experiențe;
- Dezvoltarea unor dezbateri în forum;
- Evitarea situației în care aceeași problemă este aleasă de diferite organizații/ tratarea în paralel a cazurilor;
- Îmbunătățirea eficienței costurilor.

Colaborarea și managementul transparent al cazurilor

Cercetarea desfășurată ca parte a Proiectului Throughcare a indicat că cooperarea dintre închisori și organizațiile externe (atât guvernamentale, cât și non-guvernamentale) este percepută drept contextul ideal pentru managementul efectiv al throughcare. Cazurile ar trebui să fie tratate sistematic și să fie înregistrate transparent astfel încât să fie urmărite pentru a evita îngrijirea insuficientă și duplicarea. Cooperarea ar trebui să includă, în mod ideal, toate părțile care operează în afara închisorii care au un rol în managementul infractorului, precum serviciile de procurori, poliția, curțile, serviciile de probatoriu, închisori, organizații guvernamentale și non-guvernamentale.

Cooperarea cu ONG-urile

ONG-urile reprezintă organizații care sunt:

- Organizate formal sau informal în jurul unor scopuri împărtășite;
- Non-guvernamentale, prin urmare nu fac parte din aparatul de stat;
- Auto-governate, mai degrabă decât controlate extern;
- Voluntare, atât în sensul de a nu fi obligatorii, cât și în sensul implicării voluntare în guvernarea și operațiile lor;

- În primul rând umanitare sau cooperative, mai degrabă decât comerciale, în obiectivele lor (United Nations Environment Programme, 2003);
- Adesea au o natură inovatoare;
- Flexibile, cu abilitatea de a încerca noi idei și de a oferi servicii inovative.

ONG-urile pot avea activități paralele; ele pot juca roluri opoziționale; sau pot reprezenta membrii mai slabi ai societății, organizându-i pentru a deveni mai influenți în luarea de decizii și alocarea de resurse. Aceasta funcție a “societății civile” urmărește transferul dinspre o abordare centrată pe “partea de furnizare”, concentrată pe furnizarea de proiecte, spre o accentuare a “părții de cerere”, ajutând comunitățile să își articuleze interesele lor și să participe în procesul de dezvoltare (Clark, 1995).

ONG-urile pot juca un rol important în furnizarea de throughcare pentru deținuți. În cele mai multe cazuri, ONG-urile lucrează pe domenii înguste, concentrate și aceasta le permite să ajungă la deținuții individuali, aflați în situații proprii. Aceste organizații identifică probleme, ridică chestiuni la nivel național sau internațional, furnizează servicii și promovează, facilitează, inițiază și implementează schimbarea.

Cooperarea cu ONG-urile în mediul de închisoare este provocatoare, pentru că ea combină două sisteme foarte diferite: închisoarea (un sistem închis, restrictiv) și ONG-urile (care adesea au o structură organizațională flexibilă, deschisă, de tip informal).

Cooperarea curentă dintre ONG-uri și închisori variază în Europa datorită diferențelor legale și culturale între statele membre. Din aceste motive, în fiecare țară, posibilitățile pentru activitate cooperativă vor varia și extinderea și tipul de cooperare trebuie să fie potrivit situației (Wiegand, Weilandt, MacDonald et al., 2010). ONG-urile sunt diferite într-o gamă largă de moduri, precum misiunea lor, planificarea strategică, mărimea, aria de lucru, numărul angajaților și experiența profesională. Fiecare închisoare sau regiune ar trebui, prin urmare, să stabilească o rețea pentru cooperare, care poate profita de oportunitățile furnizate de ONG-uri în depășirea provocărilor legate de throughcare.

ONG-urile și închisorile care lucrează împreună

Există o lipsă extinsă de servicii throughcare pentru deținuți, în special pentru aceia cu consum problematic de droguri, la momentul eliberării. ONG-urile pot juca un rol vital în acoperirea acestui deficit. Cooperarea dintre închisori și ONG-uri nu se produce automat; mai degrabă este nevoie de o investiție de timp și antrenament. Personalul închisorii are nevoie să se angajeze proactiv cu agențiile externe și să clarifice ceea ce vor de la aceste agenții, încă din stadiile de planificare a oricărei potențiale colaborări. Serviciile din închisoare ar trebui să se angajeze la încorporarea proiectelor pe termen scurt implementate de ONG-uri în structura închisorii. Cu toate acestea, ONG-urile au nevoie să fie conștiente de modalitatea de funcționare a închisorilor și să fie pregătite să își adapteze serviciile în mod corespunzător.

Obiectivele creării de rețele

Scopul cheie al colaborării este să respecte necesitățile proprii ale deținuților și să le permită să obțină susținerea de care au nevoie pentru a se reintegra în societate.

Principalele eforturi pentru a obține aceste scopuri sunt:

1. Să promoveze intervenții colaborative;
2. Să promoveze intervenții inclusive;
3. Să promoveze cooperarea intersectorială;
4. Să se asigure că intervențiile pot fi justificate către toate părțile și către public.

Este vital să se concentreze resursele (la nivel local, statal, federal și privat) mai eficient pentru atingerea acestor obiective.

Activitățile de networking care aduc laolaltă diferite agenții trebuie să aibă obiective clare, iar acestea trebuie să fie formulate și aprobate de toate părțile implicate. Cu toate acestea, scopurile și obiectivele trebuie să fie formulate și legate de activități și responsabilități.

În plus, aranjamentele instituționale, structurile administrative, termenii financiari și problemele tehnice trebuie să fie definite. Ar trebui de asemenea să se rețină ca personalul închisorii este adesea răspunzător pentru deținuții din sarcina lor, iar acest fapt trebuie respectat de către orice agenție colaboratoare. Asemenea responsabilități pot de asemenea să acționeze ca o barieră în calea colaborării și nu trebuie privite de către organizațiile externe ca o rea voință pentru cooperare. Mai degrabă, cele două părți ar trebui să negocieze o colaborare care să satisfacă cererile tuturor celor implicați.

Domenii de cooperare și relaționare

Relaționarea poate fi eficientă numai dacă toate părțile sunt de acord asupra domeniilor relevante. Acele domenii ar trebui să fie legate de problemele cheie cu care se confruntă deținuții, precum:

- Calificări și muncă;
- Cazare;
- Finanțe/datorii;
- Droguri sau alte teme de sănătate relevante;
- Migrare, integrare, managementul diversității;
- Familie/ copii;
- Atitudini și comportamente;
- Confruntarea cu custodia și cariera criminală;
- Probleme transversale precum integrarea perspectivei de gen (transvestiți, etc.)

Ordonarea activităților de Throughcare: începutul cooperării

Stabilirea și menținerea unei relații de muncă eficiente este o temă complexă, care implică comunicare eficientă, claritate asupra rolurilor și responsabilităților specifice ale partenerilor precum și liniile adecvate de luare a deciziei. Comunicarea și schimbul de informații sunt aspecte esențiale ale unei relații de muncă credibilă și eficientă (Vezi Caseta text 3.1). De aceea, ar trebui respectate următoarele criterii:

- Numirea unei persoane oficiale de legătură pentru fiecare organizație;
- Proiectarea unui memorandum de înțelegeri;
- Organizarea de workshopuri asupra schimbului de informații/ feedback pe o bază regulată.

Există mai multe abordări posibile și diferite pentru a începe procesul de cooperare dintre închisori și organizațiile externe. Un exemplu este să se **organizeze o discuție cu organizațiile comunitare asupra throughcare**. Scopurile acestui dialog pot fi:

- Să identifice arii de interes comun pentru închisori și organizațiile externe
- Să crească nivelul de sensibilizare în rândul personalului închisorii asupra organizațiilor externe, și potențialele beneficii ale cooperării cu ele.
- Să dezvolte abilități de cooperare pentru a permite închisorilor să implice organizațiile externe în procesul de throughcare.

Caseta text 3.1

'Este ideal atunci când toate partile interesate stau împreună și discută cum să procedeze. Asta facem noi în conferințele de caz.' (Raport de cercetare partner. Germania)

În timpul acestei discuții, toate părțile implicate ar trebui să primească oportunitatea de a se prezenta, de a-și exprima misiunea, valorile de bază, ariile de competență, serviciile și strategiile, resursele și contribuția lor actuală sau posibilă la procesul de throughcare. Închisorile ar trebui să pregătească informații despre cum pot ajuta organizațiile externe prin orice activități throughcare în închisoare sau regiune și despre ce ar trebui să cunoască reprezentanții ONG-urilor înainte de a veni la închisoare pentru a furniza servicii, informații și instructaj.

Acest dialog ar trebui să fie urmat în diferite moduri. Un pas ar putea fi să compileze un **dosar throughcare**, în care toate serviciile regionale relevante și structurile de susținere sunt listate (precum descrieri de servicii și contacte folositoare); este important ca orice astfel de director să fie actualizat, în mod regulat. Directorul poate fi folosit de către personalul închisorii drept sursă de informații atunci când se caută anumite servicii specifice pentru deținuții pe cale de a fi eliberați.

Dialogul poate să fie de asemenea punctul de plecare pentru o relație de lucru mai structurată și mai formală între închisoare și ONG-uri.

Exemple de bune practici

Următoarele exemple de bune practici sunt din Germania și ilustrează modalități în care se poate realiza munca în cooperare.

În primul exemplu, ONG-urile au fost invitate să reflecteze asupra diferitelor modalități în care se poate dezvolta cooperarea (Exemplul de bune practici 3.1).

Exemplu de bune practici 3.1: Modelul de Throughcare Berlin

În noiembrie 2009, Administrația Senatului Berlinez pentru Justiție a invitat ONG-urile, care sunt active în diferite inițiative throughcare, în diverse închisori din Berlin pentru a se ajunge la o întâlnire de demarare a lucrărilor. Scopul acestei întâlniri a fost să întărească colaborarea dintre închisori și organizațiile externe relativ la mai multe obiective. Principalul scop al acestei întâlniri a fost să se discute următoarele aspecte:

- Care ar putea fi principalele caracteristici ale unei rețele care susține prizonierii aflați în curs de eliberare?
- Cum ar putea crearea de rețele să aducă plus valoare activităților părților implicate, în parte?
- Cum poate fiecare partener să contribuie la rețea?

Toate ONG-urile au avut oportunitatea de a-și prezenta activitățile și de a discuta respectivele așteptări asupra viitorului creării de rețele. Mai departe, în acele workshopuri, participanții au discutat obiectivele specifice ale creării de rețele pentru bărbați și femei prizonieri și tineri contravenienți.

Această reuniune de start a reprezentat punctul de pornire a așa numitului model de Throughcare Berlin (<http://www.passage-berlin.eu/cms/index.php>). Modelul se bazează pe patru piloni:

- Managementul rețelelor
- Consolidarea capacităților și dezvoltarea resurselor umane
- Accentuarea dezvoltării abilităților și îndemănrilor
- Managementul între sexe și al diversității (transvestiti, etc...)

A doua activitate este un exemplu despre cum un număr de diferite agenții și ONG-uri lucrează împreună pentru a furniza throughcare eficient pentru infractori (Exemplul de bune practici 3.2).

Exemplu de bune practici 3.2: Pregătirea pentru eliberare tip Bremen (EVP)

În orașul Bremen (nordul Germaniei), a fost implementat programul de Pregătire pentru eliberare (EVB) (Hoppenbank E.V (nedatat), online: <http://www.hoppenbank.info/16.html>). Acest program este o asociație de pionierat între închisoarea Bremen, reprezentanții autorităților locale, ONG-uri (Hoppenbank, și Verein Bremische Straffälligenbetreuung; ambele ONG-uri lucrează cu foști deținuți) și centrul de tratament și reabilitare pentru utilizatorii de droguri (de revenire). În fondul comun EVB, există acorduri de colaborare ulterioară cu serviciul de probație și un centru de tratament socio-psihiatric din Bremen. EVP este un grup comun de organizații al căror suport poate fi obținut atunci când prizonierii sunt pe cale de a fi eliberați.

Toate informațiile relevante și datele despre prizonierii individuali sunt înaintate la EVB cu șase luni înaintea eliberării lor pentru a evalua asistența de care au ei nevoie. Asistența este furnizată prin proiectul EVB în legătură cu probleme sociale, mentale și psihice, reintegrare socială și reintegrare în piața muncii. Aceasta include asistență pentru prizonierii dependenți de droguri în găsirea consilierii și tratamentului adecvate și de asemenea în asistența în legătură cu cererile de “Terapie în loc de Penalizare”.

Obiectivul specific ale fondului comun EVB este de a susține prizonierii individuali în timpul lunilor dinaintea eliberării, în momentul eliberării și în timpul perioadei de după eliberare. Ca rezultat, deținuților le este alocat un manager de caz din grupul EVB care este responsabil pentru susținerea lor în această perioadă a vieții lor. Pentru a se asigura de continuitatea acestor servicii, coordonatorul EBV și-a mutat biroul în închisoarea Bremen pentru a fi mai bine informat și mai implicat în proces.

Mai departe, situat direct în partea deschisă, accesibilă a închisorii Bremen, așa numitul “centru de competență” a fost stabilit ca parte a grupului EVB. Centrul de competență este responsabil pentru prizonieri ca și pentru foștii prizonieri și combină măsuri de training și generatoare de locuri de muncă, consiliere în privința datoriilor, în privința consumului de droguri și alte servicii.

Centrul de competență este de asemenea responsabil pentru asistarea prizonierilor și ex-prizonierilor în procesul de întoarcere pe piața muncii. Se ajută de asemenea ex-prizonierii să găsească locuri de muncă adecvate pentru perioada de după prizonierat, să stabilească contacte cu mediatori de grupuri similare care asistă ex-prizonierii în perioada imediat de după eliberare și se ajută prizonierii și ex-prizonierii în procesul de aplicare pentru posibile locuri de muncă. Ca parte a conceptului EVP, asistența continuă și după ce ex-deținutul a găsit loc de muncă. În timp ce indivizii sunt încă în închisoare, centrul de competență creează un profil pentru ei în legătură cu calificările lor și posibilitățile de angajare, în aceeași măsură cu identificarea documentelor necesare (precum dosare de aplicație).

Concepte similare cu EVB există de asemenea în alte regiuni ale Germaniei. În Baden-Württemberg, de exemplu, ONG-ul “Projekt Chance” (vezi site-ul: <http://www.projekt-chance.de/?willkommen.34>) însoțește tinerii deținuți înainte, în timpul și după eliberare. Fiecare deținut juvenil este însoțit fie de personal angajat cu normă întreagă sau de voluntari ai proiectului care stabilesc contacte cu furnizori relevanți de servicii.

Lecturi suplimentare

Global Development Research Centre (2011). *The NGO Café: The WWW virtual library on Non-Governmental Organisations*. Online: <http://www.gdrc.org/ngo/index.html>, [Accessed 17/10/2011].

World Bank (1995). *Working with NGOs A Practical Guide to Operational Collaboration between the World Bank and Non-Governmental Organziations*. Operations Policy Department, World Bank. Online: http://www-wds.worldbank.org/external/default/WDSPContentServer/WDSP/IB/1995/03/01/000009265_3961219103437/Rendered/PDF/multi_page.pdf [Accessed 17/10/2011].

Pașii următorii

Secțiunile de mai sus și exemplele ilustrează gama de opțiuni disponibile pentru a stabili colaborări și parteneriate eficiente. Cercetări partenere au indicat că dezvoltarea procesului de throughcare este în diverse stadii în țări diferite și referințele ar trebui făcute către cele de mai sus pentru a determina care elemente au nevoie de implementare sau de un accent mai mare în țara dvs.

Următoarea listă vă va asista în procesul de determinare a elementelor necesare dvs. pentru a acorda prioritate și a stabili cooperări și colaborări eficiente.

Listă de verificare: Pregătirea pentru cooperare eficientă

Constituirea de rețele eficiente de throughcare este posibilă dacă următoarele criterii de calitate sunt atinse

- a) Sunt definite scopuri comune și se cade de acord între parteneri.
- b) Corpul de coordonare este acceptat de către toți actorii.
- c) Rolurile, responsabilitățile și sarcinile tuturor actorilor sunt clar definite.
- d) Sunt definite standarde de calitate.
- e) Transparența, încrederea și relaționarea sunt principii călăuzitoare.
- f) Se manageriază individual fiecare caz (de. ex. conferințe interdisciplinare pentru fiecare caz).
- g) Există proceduri clare asupra comunicării, informării și partajării de date și protecție a datelor.
- h) Există structuri de finanțare clare și sustenabile.
- i) Toate serviciile sunt individuale și orientate local/regional.
- j) Desfășurarea continuă a evaluării este parte integrantă a procesului de creare de rețele (vezi secțiunea 6).

Secțiunea 4: Furnizarea informației către deținuți

Introducere

Furnizarea de servicii eficiente de throughcare în penitenciar depinde de punerea în legătură a deținuților cu organizațiile corespunzătoare. Acest lucru este însă dependent, la rândul lui, de furnizarea de informații eficiente către deținuți în fiecare stadiu al tranzitului lor prin sistemul de justiție și după. (vezi Caseta text 4.1). Importanța furnizării de informații deținuților este acum recunoscută la nivel internațional: UNODC a

comentat recent că “pentru a susține pachetul de servicii pe durata pedepsei, deținuții ar trebui să fie capabili să acceseze cu ușurință informații despre serviciile comunitare disponibile lor după eliberare” (UNODC, 2008, p. 59).

Acest capitol explorează diferitele aspecte ale furnizării de informații deținuților:

1. tipul de informații care trebuie să fie furnizat;
2. cum se furnizează informația;
3. de către cine este furnizată informația.

Unul dintre principiile de baza ale setului de instrumente este un angajament pentru o “abordare participativă” și în consecință, capitolul discută nevoia de a avea feedback-ul regulat al părților interesate și rolul deținuților înșiși în furnizarea informației. În multe cazuri, închisorile vor avea deja cărțile cu informații disponibile și, din acest motiv, accentul trebuie pus pe construirea și extinderea acestor dispoziții.

Ce fel de informații trebuie furnizate?

Deținuții ar trebui să primească o gamă de informații care să îi ajute să găsească suportul necesar pentru nevoile lor(vezi Caseta text 4.2). Pe larg, acestea pot fi categorizate în “generale” și “specifice” .

Informațiile generale includ:

- scopuri și obiective ale organizațiilor și serviciile pe care acestea le furnizează;
- materiale care au scopul să ajute deținuții să identifice de unde pot obține ajutor;
- de ce au nevoie să facă așa;
- cum să ajungă acolo.

Informațiile mai specifice pot include:

- liste cu profesioniști;
- numere de telefon folositoare;
- serviciile pe care le furnizează fiecare dintre ei;

Caseta text 4.1

O nemulțumire importantă sesizată de unii prizonieri a fost aceea de a fi transferat de la un serviciu la altul și au fost date exemple de dispute între servicii, relativ la “în sarcina cui cade prizonierul”. Prizonierii s-au plâns de asemenea că au fost evaluați în mod repetat și că adesea au fost întrebați aceleași întrebări, dar informația nu a fost niciodată împărtășită sau citită (Centrul pentru sănătate mentală, focus groups. Raport de cercetare UK).

Caseta text 4.2

Prizonierii ar vrea să aibă mai multe materiale de informație despre locurile de unde pot obține ajutor după eliberare: “O simplă listă cu adrese și facilități, astfel încât să știe pe cine să abordeze, ar ajuta foarte mult. În alte închisori în care am fost, aveau așa ceva.” (Femeie focus group, Închisoarea 1. Raport de cercetare din Germania)

- cum poate ajuta fiecare dintre ei un client;
- cum poate fi accesată informația de către clienți;
- orice implicații de cost.

Este vital ca aceste informații să fie ținute la zi: toate numerele de telefon, adresele și link-urile web trebuie să fie "active".

Formatul informațiilor: Cum furnizăm informații către deținuți?

Modul cum furnizăm informațiile afectează eficiența acestora, ca unealtă de lucru.

Informațiile trebuie să fie:

- ușor de înțeles de către deținuții cu o gamă largă de abilități;
- scrise în limbaj accesibil care satisface nevoile tuturor clienților;
- concentrată pe opțiunile deschise atât clienților din închisoare (incluzând serviciile furnizate de organizații externe) cât și după eliberare.

Există mai multe moduri în care informația poate fi furnizată, după cum urmează:

Flyere, bilețele, cărțuli cu text

Cea mai simplă și ușoară cale de a informa deținuții despre servicii este prin intermediul cărțușilor sau fluturașilor cu text, distribuite în închisoare. Astfel de materiale conțin toate informațiile relevante (vezi Caseta text 4.3).

Caseta text 4.3

Prizonierii spun că ar trebui să fie disponibilă o cărțușie pentru cei care sunt în curs de a pleca din închisoare. Cărțușia ar trebui să includă informații clare și simple asupra unei game mari de teme care ar fi probabil să îi afecteze. Acestea ar putea include subiecte precum beneficiile sociale și cum să aplice pentru ele; cum să găsească locuință; locația și adecvarea diferitelor centre de consiliere; locația cantinelor pentru săraci. Cărțușia ar putea conține și răspunsuri la întrebări frecvente despre eliberare și informații despre subiecte pe care este probabil să le uite. Important, acestea ar putea să includă numere de telefon și adrese utile. (Raport de cercetare, Estonia)

Cu toate acestea, este important ca pliantele să fie scurte, clare și în limba maternă. Ele ar trebui să permită deținuților să găsească cele necesare ușor și repede.

Pliante ușor de citit

Materialele pe bază de text pot fi problematice atunci când deținuții au dificultăți în a citi sau sunt incapabili să citească. Fluturașii pot fi de aceea mai eficienți, dacă conțin informații prezentate grafic.

O modalitate eficientă de a comunica informația este prin folosirea desenelor. Aceasta este o practică standard în furnizarea de mesaje despre sănătate către deținuți. În acest caz, mesajele despre sănătate sunt livrate prin intermediul fluturașilor și cărțuțelor gen benzi desenate. (vezi Exemplul de bune practici 4.1).

Exemplul de bune practici 4.1: Fluturaș de informare despre virusurile transmise prin sange (VTS) pentru tinerii deținuți

Pentru a promova conștientizarea virusurilor transmise prin sânge, și cum să se prevină și trateze infecția, institutul British Liver Trust, Health Protection Agency și Offender Health au colaborat pentru a produce primul fluturaș despre VTS la nivel național pentru deținuți. Desenat în stil 'comic noir' cu caractere stil bold, fluturașul de 4 pagini include modalități de transmitere a VTS, prevenirea și reducerea nocivității, precum și măsuri disponibile în închisoare incluzând disponibilitatea vaccinării împotriva hepatitei B, folosirea tabletelor dezinfectante, prezervative, testarea pentru HIV, hepatită B și hepatită C și tratament. Fluturașul a fost pre-testat în trei unități și a fost evaluat pozitiv printre prizonieri, drept atrăgător, ușor de înțeles și mult mai bun decât materialele tradiționale de informare. Un tânăr contravenient a comentat "Aceasta pune punctul pe I", iar un alt prizonier comunică "Fluturașul este bun. Nu vrei să ieși din închisoare cu o condamnare pe viață precum HIV sau hepatita B sau C". (HPA Echipa de prevenire a infecțiilor în închisoare, 2007a; HPA Echipa de prevenire a infecțiilor în închisoare, 2007b)

Folosirea surselor de informare deja existente în închisoare

Sursele de informare existente în închisoare sunt vehicule folosite pentru informarea deținuților despre servicii. În particular, revista închisorii, ziarele, tabelele de informare și radio de închisoare ar putea fi folosite pentru a transmite informații.

Informarea față în față

Contactul față în față este o modalitate eficientă, dar mai costisitoare de a furniza informații. Aceasta poate include consiliere, contacte între deținuți egali și amplificarea prin atenționare promptă în cazuri speciale (snowballing). Oportunitatea deținuților de a căuta sfaturi mai departe sau de a întreba poate crește transferul de informație și să îi încurajeze să învețe mai mult despre probleme particulare.

Modalități inovative de a furniza informația pot include jocul de roluri, o abordare care a fost dovedită să fie o modalitate eficientă de a schimba atitudinile deținuților și de a amplifica înțelegerea mesajelor importante (Badger și Clark, 2000).

Combinarea abordărilor

Fără îndoială, cea mai bună abordare este folosirea unei combinații de metode. Folosirea fluturașilor ca unică metodă de informare este preferabilă atunci când furnizorul nu are acces direct la deținuți.

Campaniile de informare focusată periodice, în interiorul închisorii pot fi metode eficiente de a informa pacienții despre problemele și susținerea disponibilă. Merită să se ia în considerare accesul ONG-urilor în interiorul închisorii pentru a furniza sesiuni de informații despre serviciile lor (vezi Caseta text 4.4).

Caseta text 4.4

Organizațiile comunitare ar putea ține ocazional zile de informare, să dea fluturași, dar nu au făcut vizite cu regularitate. O închisoare a permis organizației Narcoticilor Anonimi (NA) să desfășoare cu regularitate ședințe de grup de auto susținere dar în altă închisoare aceasta a fost considerată drept un risc de securitate și de aceea li s-a permis numai să efectueze zile de informare. (Raport de cercetare, Estonia)

Cine furnizează informația către deținuți?

Informațiile trebuie să fie furnizate de o gamă cât mai largă de oameni, în măsura posibilităților și poate include personal intern și extern precum și deținuții înșiși.

Personalul intern

Personalul închisorii reprezintă cadre importante pentru a da informații. Experții externi (reprezentanți ai serviciilor de bază comunitară) sunt capabili și de a furniza informații actuale și de încredere și să câștige încrederea și atenția deținuților.

Este important să fie inclus și personalul închisorii în discuțiile despre cele mai bune modalități de a lua legătura cu deținuții. Aceasta pentru că făcând așa, ei sunt incluși în activitatea care îi implică atât pe ei cât și pe deținuți (vezi Caseta text 4.5). Perspectiva personalului închisorii este valoroasă pentru că ei sunt familiarizați cu problemele particulare legate de proprii lor deținuți și acest fapt ajută în determinarea a ceea ce funcționează și ce nu. Un grup focus cu experți ai închisorii poate fi o metodă eficientă de a dobândi astfel de informații. Dacă personalul închisorii furnizează informațiile, ei au nevoie de instruire despre modalitățile de a face acest lucru în mod eficient. Este important de asemenea să se țină seama de capacitatea și experiența organizației care furnizează informația.

Text Box 4.5

“În primul rând depinde de organizație, acolo unde se administrează metadona. Ei ne informează că o anumită persoană solicită metadona. Am aflat singur unde merge clientul și de unde primește tratament. Aceasta este inițiativa mea personală. Dar, eu nu primesc informații de la organizație. Iar ei nu întreabă despre noi. Nu există aproape nici un sistem de relații. Există doar unele încercări.” (Raport de cercetare, Estonia)

Personalul extern

Unii deținuți spun că se simt mai confortabil atunci când primesc informații de la experți externi mai degrabă decât de la personalul închisorii. Consilierea în închisoare și furnizarea de informații este făcută ce mai bine de către agențiile externe, care pot coordona tratamentul, susținerea și contactul cu contravenienții după eliberare. Totuși, pentru a asigura eficiența, personalul extern trebuie să fie instruit asupra mediului de închisoare. Este de asemenea important să se furnizeze informații prin “mediatori culturali” acolo unde deținuții sunt din grupuri culturale diferite precum imigranți, minorități etnice sau refugiați.

Abordarea între egali (peer-to-peer): o modalitate participativă

Adițional, este important să fie folosiți și deținuții, familiile și prietenii lor, drept promotori pentru informarea celor aflați în aceeași situație. Într-adevăr, valoarea folosirii unei abordări peer-to-peer este recunoscută tot mai mult de cercetători și practicanți ca o modalitate de a angaja deținuții în propria lor reabilitare. Contravenienții sunt mult mai susceptibili de a asculta de cei aflați în aceeași situație cu ei (peer), pentru că ei pot “înțelege contextul în care operează și pot transmite informații într-un mod pe care ei îl pot înțelege” (Finnegan et al., 2010, p. 10).

Feedback

Unul dintre elementele cheie în dezvoltarea unei rețele puternice de instituții și agenții care să satisfacă nevoile consumatorilor de droguri, este de a crea atmosfera de încredere. Încrederea poate fi creată printr-o cultivare puternică a feedback-ului, frecvent, transparent și constructiv.

Feedback-ul poate fi receptat printr-o gamă de metode și acestea trebuie să fie alese cu grijă și adecvat situației. Chestionarele sunt instrumente formale pentru colectarea de feedback și pot fi folosite pentru a obține o imagine mai largă a perspectivei părților interesate. Cu toate acestea, feedback-ul mai puțin formal include focus-grupuri sau chiar comentarii individuale, colectate verbal sau în scris.

Cu toate acestea, colectarea feedback-ului este numai prima parte a procesului. Trebuie să fie demonstrat clar că există receptivitate și se acționează în acord cu feedback-ul; mai departe, informația despre aceste acțiuni trebuie transmisă înapoi părților interesate. Aceste părți ale procesului sunt adesea ignorate sau uitate și evidența indică faptul că aceasta este o cauză de dezamăgire în timpul procesului de feedback.

Contacte și rețele

Identificarea persoanelor cheie de contact cu responsabilitate pentru furnizarea informațiilor despre facilitățile disponibile este vitală pentru buna funcționare a serviciilor de throughcare (îngrijire pe perioada detenției) (vezi Exemplul de bune practice 4.2).

Este necesar să existe o persoană de contact în fiecare închisoare și organizație externă, pentru a stabili o rețea eficientă. Acei indivizi care furnizează informații despre organizații și servicii ar trebui să dezvolte relații strânse cu toate instituțiile implicate. Experiența indică faptul că în furnizarea serviciilor de throughcare, dezvoltarea relațiilor de muncă personale sunt semnificative.

Deținuții trebuie să participe activ la stabilirea contactelor lor și la dezvoltarea relațiilor lor cu organizațiile. Aceasta înseamnă că deținuții trebuie să fie informați cu privire la identitatea persoanelor cheie de contact. (Vezi Caseta text 4.6).

Exemplu de bune practici 4.2: Inchisoare din Germania

Pentru prizonierii dependenți de droguri, *Închisoarea 1* furnizează materiale de informare și recomandă ca prizonierii să ia contact cu consilierul pe teme de droguri. **(Raport de cercetare, Germania).**

Caseta text 4.6

Există de asemenea un deficit de informații despre punctul de vedere al ex-deținuților cu consum problematic de droguri. Deținuții cu consum problematic de droguri sunt percepuți în principal ca un grup pasiv, și nu ca oameni care pot fi implicați activ în planificarea procesului de tratament. (Raport de cercetare, Bulgaria)

Medierea informațiilor

Toate aceste lucruri trebuie să fie făcute în acord cu o deosebită considerație pentru diferențele culturale și context. Folosirea unor anumite abordări într-o instanță poate fi nepotrivită în alt context.

Este important să se țină seama de locația închisorii, originea culturală și etnică a deținuților, sexul, statusul familial, social și al sănătății, înainte și după închisoare.

Acele organizații care furnizează asemenea informații sunt mediatori între client și instituții. Ele planifică și distribuie fluxul de informații către clienți.

Consimțământul și participarea în planificarea serviciilor throughcare

Furnizarea de informații către deținuți este vitală, dar este de asemenea important ca ei să nu fie destinatari pasivi ai informației. Furnizarea informației trebuie făcută având intenția unei abordări participative. Noi am discutat deja valoarea furnizării de informații tip per-to-peer, dar aceasta idee are chiar implicații mai avansate.

Consimțământul

Atunci când identificam nevoile clienților, proiectăm planuri de tratament și le raportăm la programe particulare, ar trebui să o facem în acord cu consimțământul lor. Nevoile clienților de a semna un acord scris care include toți pașii care vor fi urmați de ei.

Experiența indică faptul că atunci când ei știu dinainte exact ce proces vor urma, pas cu pas, clienții sunt mai dornici și motivați să urmeze planurile cu care au fost de acord inițial.

Participarea

Informația nu circulă într-un singur sens, totuși. De aceea, este important ca personalul profesional să asculte cu grijă vederile deținuților și să accepte sentimentele și ideile lor; să demonstreze deținuților că scopul lor este acela de a le oferi siguranță și bună-stare; să împărtășească cu deținuții vederile și sentimentele lor.

Motivația pentru schimbare și câștigarea consimțământului sunt două prerechizite foarte importante pentru eficiența și succesul procesului de tratament și recuperare. Clienții ar trebui să simtă că ei au făcut propria alegere și că profesioniștii sunt acolo pentru a-i susține și a-i ghida.

Lecturi suplimentare

United Nations Office on Drugs and Crime (UNODC) (2003). *Peer to Peer: Using Peer to Peer Strategies in Drug Abuse Prevention*. New York: United Nations. Online: http://www.unodc.org/pdf/youthnet/handbook_peer_english.pdf [Accessed 17/11/2011].

Pașii următori

Secțiunile și exemplele de mai sus ilustrează gama de opțiuni disponibile pentru a furniza informații deținuților. Cercetările partenerilor au indicat că dezvoltarea proceselor throughcare se găsește în diverse stadii în diferite țări și referințele ar trebui făcute celor implicați pentru a determina care elemente au nevoie de implementare sau de o accentuare în țara dvs.

Următoarea listă de verificare vă va asista în procesul determinării elementelor din dispoziția dvs. de informare care au nevoie de atenție.

Listă de verificare: Pregătirea informațiilor pentru deținuți

Obiectivele furnizării informațiilor către deținuți

- a) A fost creată și actualizată o trecere în revista la zi despre natura și extinderea utilizării/abuzului de droguri, consecințele adverse și serviciile disponibile în arie/regiune prin strângerea tuturor informațiilor relevante de la organizațiile și serviciile implicate.
- b) A întărit și susținut un grup focus bazat pe comunitate pentru abuzul de droguri, mobilizând și integrând răspunsul inter-instituțional la nivel local.
- c) Au fost demarate inițiative și create rețele de aranjamente pentru schimbarea de informații și experiență cu alte organizații, ca și pentru diseminarea celor mai bune practici: și am coordonat activitățile lor cu alte programe și organizații relevante.
- d) Activitățile organizației noastre au fost coordonate cu alte programe și organizații relevante.

Principiile furnizării de informații eficiente

- a) A fost creată încredere între furnizorul și recipientul informației.
- b) Informația pentru deținuți este accesibilă, la zi și ușor de înțeles.
- c) Echipa de management a contraveniențelor a identificat probleme cheie pentru deținuți în momentul eliberării.
- d) Se împarte feedback între toate părțile implicate, de rutină.
- e) Nevoile individuale ale clienților, diferențele culturale și contextul sunt luate în considerare în momentul furnizării de informații.
- f) Informația pentru deținuți se face pe baze non-discriminatorii.
- g) În furnizarea informației se folosesc o varietate de metode.
- h) Mediatorii culturali sunt obișnuiți , atunci când furnizăm informațiile, cu minoritățile etnice, migranții, și grupurile culturale specifice.
- i) Informația este concisă și adecvată.
- j) Se acordă considerație contextului și locație deținuților implicați.

Secțiunea 5: Furnizarea de instructaj personalului închisorii

Introducere

Instructajul pe teme de throughcare este limitat în multe părți din Europa. Profesioniștii sistemului penal argumentează chiar că există prea puțin personal care să aibă instructajul necesar pe aspecte de throughcare (vezi Caseta text 5.1).

Există variații considerabile în privința instructajului existent pentru personalul închisorii. Echipa implicată în proiect a identificat faptul că, în unele țări, nu există instructaj care să se adreseze problemelor throughcare. Instructajul se referă la evidențierea multiplelor probleme cu care se confruntă deținuții atunci când părăsesc închisoarea și se reîntorc în comunitate. Programele ar putea să fie furnizate mai eficient dacă personalul este conștient de problemele cheie ale implementării throughcare și implicațiile acestora pentru managementul deținuților, atât în închisoare, cât și după eliberare.

Instructajul ar trebui să fie disponibil pentru toate cadrele care lucrează în mediul de închisoare și care au legătura cu necesitățile throughcare ale deținuților. Sesiunile de instructaj ar trebui să fie disponibile pentru o gamă mare de personal, incluzând ofițeri din penitenciar, personal medical și personalul ONG-urilor. Este de asemenea important să se promoveze valoarea unui asemenea instructaj către personalul de conducere.

Prioritizarea și angajamentul sunt importante în facilitarea acordurilor de munca în comun, instructajul specialiștilor și abilitatea personalului dedicat să continue măsurile adecvate (Burrows *et al.*, 2001). Ar putea fi benefic, de exemplu, ca închisorile individuale să aibă angajați dedicați responsabili cu instructajul, coordonarea și conștientizarea throughcare. Aceasta ar putea ajuta procesul de identificare a tipului de instructaj necesar și disponibil.

Este important să se rememoreze că organizarea throughcare variază enorm ca rezultat al diferențelor dintre sistemele naționale de justiție penală. Există de asemenea importante diferențe naționale în modul de furnizare a terapiei antidrog în închisori și strategiile naționale antidrog ale respectivei țări. Variațiile pot de asemenea să apară ca rezultat al diferențelor dintre serviciile comunitare și de sănătate¹.

Elemente cheie pentru sensibilizarea personalului

Definirea throughcare este un prim pas vital în sensibilizarea la problemele care apar la punerea sa în aplicare. Cu toate că există definiții generale, este nimerit să se exploreze varietatea diferitelor definiții pentru a obține o vedere de ansamblu a termenului. Este de asemenea important, ca prim pas în orice program de instructaj, să se exploreze termenii diferiți care sunt adesea folosiți ca alternative la, sau elemente din throughcare.

Caseta text 5.1

'Specialiștii intervievați (atât personalul închisorilor cât și reprezentanții organizațiilor comunitare) recunosc că ar trebui să existe o abordare comprehensivă și consistentă asupra serviciilor antidrog, dar numai puțini dintre ai menționează că ar fi primit instructaj în probleme de throughcare.' (Raport de cercetare, Estonia)

¹ Problema administrării sănătății în penitenciare este investigată în prezent de către Programul Sănătate în Închisori (HIPP); descoperirile lor ar putea ajuta în procesul de introducere a serviciilor echitabile.

Explorarea tendințelor și a statisticilor este o modalitate bună de a sensibiliza personalul despre scara problemelor care înconjoară throughcare (vezi Caseta text 5.2). Ar trebui folosită tendința datelor relevante pentru țara interesată, cu toate că datele generale europene sunt necesare pentru a plasa situația națională în context.

Caseta text 5.2

'Avem nevoie de mai mult instructaj în privința dependenței de droguri și ultimele descoperiri în privința tratamentului...Unii colegi nu știu ce este dependența, sau ce să facă, etc...' (Asistent social. Raport de cercetare, Bulgaria)

Datele colectate pentru acest proiect sugerează că mulți profesioniști din justiția penală nu sunt conștienți de toate drepturile pe care le au deținuții, după ce părăsesc închisoarea.

Prima chestiune majoră care trebuie să fie explorată cu personalul este scara și profunzimea problemei consumului de droguri în închisoare. O ședință de instructaj pentru sensibilizare în acest domeniu ar explora consumul de droguri printre anumite grupuri și influența consumului de droguri asupra recidivei (Vezi Caseta text 5.3).

Caseta text 5.3

'Cu toate că cei mai mulți specialiști intervievați erau calificați să muncească în domeniile lor, numai puțini dintre ei au primit vreo informație despre throughcare și aftercare în cadrul serviciilor antidrog.' (Raport de cercetare, Estonia)

Este important ca personalul închisorii să fie conștient de elementele cheie în furnizarea cu succes a throughcare, acestea includ:

- Planuri de îngrijiri individuale care satisfac nevoile diferitelor grupuri țintă, de ex. consumatori de droguri femei;
- Un lucrător desemnat să lucreze pe cazul respectiv;
- Ușurința accesului la servicii;
- Grupuri de auto-ajutor care să furnizeze sprijin suplimentar;
- Un echilibru între suport și supervizare;
- Servicii de înaltă calitate care să fi fost evaluate;
- Nevoia de cooperare între agențiile localizate în închisoare și în comunitate și importanța unui sistem eficient de management al cazurilor.

Este vital să se stabilească parteneriate de colaborare între personalul închisorii și organizațiile externe. Totuși, aceste relații ar trebui să fie caracterizate de un sens „împărtășit al scopurilor și al valorilor”.

Personalul trebuie să fie conștient de dezbaterile și problemele cheie în cercetare curentă asupra închisorilor și throughcare. Acestea au legătură cu:

- Deținuții pre-condamnați (în arest preventiv);
- Grupurile greu de atins;
- Femei;
- Minori.

Proiectarea unui pachet de instructaj: îndrumări

Un pachet de instructaj bun are nevoie de o structură eficientă și să fie bazat pe principii ferme. Mai jos sunt luate în considerare o varietate de principii cheie.

Structura flexibilă

Cele mai multe pachete de instructaj sunt divizate în mod normal într-o gamă de module, conținând un sistem de introducere, secțiuni centrale și module adiționale, în funcție de necesități. Această structură bazală poate fi aplicată efectiv oricărei activități de instructaj, în legătură cu throughcare și profesioniștii din justiția penală.

Pachetele de instructaj ar trebui să aibă o structură flexibilă, cu toate că este bazată pe module centrale pentru a asigura soliditatea. Modulele adiționale ar trebui să fie proiectate să fie folosite separat sau în secvență, în acord cu necesitățile profesioniștilor.

Cele mai eficiente pachete de instructaj folosesc o varietate de medii diferite pentru a prezenta mesaje cheie. Cele mai multe pachete folosesc prezentări PowerPoint centrale, care însumează cele mai importante aspecte. Adițional, ar trebui să fie furnizate instructorilor informații suplimentare, incluzând materiale utile.

Fiecare modul ar trebui să fie bine structurat. Modulele ar trebui să înceapă cu specificarea grupului țintă, timpul necesar pentru furnizarea modulului și o listă de materiale necesare. Principalele obiective ale modulului și ce se poate obține ar trebui să fie subliniat clar. Cunoștințele, abilitățile și comportamentele pe care ar trebui să le dobândească stagiarii ar trebui să fie listate în cadrul rezultatelor învățării direcționate. Fiecare modul ar trebui să includă o introducere și o gamă de activități care să poată fi folosite pentru a obține obiectivele respective.

Relevanța

Este important, de asemenea, să se adapteze modulele la contextul național potrivit, pentru a include resursele axate la nivel național, informații și statistici naționale.

Principiile furnizării instructajului

Exista câteva principii generale care pot fi urmate atunci când se furnizează instructajul. Facilitatori:

- Ar trebui să răspundă la incertitudinile și temerile stagiilor într-un mod empatic;
- Ar trebui să asculte cu grijă comentariile și părerile participanților;
- Ar trebui să aibă răbdare și să fie flexibili, să fie capabili să adapteze instructajul pe diferite nivele de cunoștințe, înțelegere și experiență, în același timp asigurându-se că sunt atinse rezultatele dorite ale învățării;
- Ar trebui să creeze o atmosferă de susținere și lipsită de pericole, în care stagiarii să se simtă confortabil și încurajați să pună întrebări;
- Ar trebui să demonstreze că respectă experiența și calificările participanților.

Mediul de instruire

Mediul în care se desfășoară instructajul este important. Alegerea unui loc de desfășurare pentru un curs de instructaj depinde de diverși factori, incluzând resurse financiare și accesibilitate. Camera în care se ține instructajul trebuie să fie adecvată ca mărime și temperatură și să fie suficient de iluminată. Aranjarea scaunelor este de asemenea importantă și potrivită cu tema. Cursul poate fi prezentat unui grup care stă pe rânduri, cu fața în aceeași direcție, sau în semicerc, dar discuțiile se țin cel mai bine în jurul mesei rotunde (în cerc). Aranjamentele informale sunt de obicei preferabile.

Modulele de instructaj ar trebui să conțină o varietate de materiale precum prezentări în PowerPoint, informații de fundal pentru stagii și imprimare. Modulele ar trebui să furnizeze o selecție de referințe bibliografice pentru resurse internaționale despre throughcare. Materialele ar trebui să fie adaptate pentru a se potrivi cu nevoi specifice la nivel național.

Regulile de bază

Este vital ca regulile generale ale atelierului de lucru să fie definite de la început. Atunci când se face asta, fondul specific al participanților trebuie să fie întotdeauna luat în considerare. În timp ce participanții ar trebui să fie încurajați să își exprime opiniile în mod onest, este important ca grupul să fie non-critic. Participanții ar trebui să fie încurajați să folosească expresii non-peiorative, precum expresia „consumator de droguri”, sau „consumator problematic de droguri”, mai degrabă decât „drogat, vicios, dependent de droguri”.

Confidențialitatea

Este important ca schimbul de informații sensibile de către participanți în timpul ședințelor să fie abordat cu confidențialitate. Nu se vor da exemple specifice de consumatori de droguri intravenoase, injectabile sau locațiile de întâlnire și nu se vor schimba astfel de date cu colegii sau organizațiile din afara programului de instructaj. Lipsa de complianță cu acest protocol ar putea rezulta în sentimente de frică sau lipsă de încredere, determinând consumatorii de droguri intravenoase să se ascundă și reducând eficiența strategiilor de reducere a vătămărilor. Dacă un instructaj va fi furnizat de consumatori de droguri intravenoase, va trebui luat în considerare dacă ei au nevoie de pregătiri speciale sau instructaj pentru a le îmbunătăți contribuțiile (WHO, 2004).

Metodele de predare

Atunci când se desfășoară o ședință de instructaj, pot fi folosite o varietate de metode. Abordarea interactivă are avantaje și impact mai mari decât abordările pasive și participanții ar trebui să fie încurajați să se implice activ. În unele situații, este util să se folosească fișe de comentarii care pot fi distribuite de către moderator în timpul ședinței. Acest lucru poate facilita includerea unor participanți mai puțin încrezători sau să îi ajute să răspundă la întrebări pe care indivizii nu îndrăznesc să le întrebe în fața grupului. Cu toate acestea, o abordare interactivă este mai solicitantă pentru stagiați, pentru că trebuie încurajate discuțiile, participarea și schimbul de păreri.

Instructajul în colaborare cu agențiile externe

Luată individual, organizațiile au adesea resurse limitate pentru furnizarea instructajului (Vezi Caseta text 5.4). Lucrul în colaborare este o modalitate prin care resursele pot fi împărțite eficient. Agențiile externe pot de asemenea să fie invitate să furnizeze ședințe de instructaj ca parte a programului.

Pentru a încuraja o atmosferă de colaborare, instructajul ar trebui planificat astfel încât să includă participanți din diverse agenții, precum serviciile de probatoriu, ale închisorii și ONG-uri. Este important să fiți conștienți că instructajele trebuie să fie adaptate pentru a se potrivi nevoilor organizațiilor (Vezi Caseta text 5.5).

Caseta text 5.4

‘ONG-urile nu au capacitatea sau personalul instruit capabil să furnizeze instructaj și servicii.’ (Raport de cercetare, Bulgaria)

Caseta text 5.5

‘Toate instructajele și serviciile furnizate de experți externi trebuie să fie adaptate nu numai nevoilor detinuților cu consum problematic de droguri, ci și nevoilor personalului închisorii.’ (Raport de cercetare, Bulgaria)

Evaluarea

Toate ședințele de instructaj trebuie să fie evaluate de participanți. La sfârșitul unei ședințe de instructaj, toți participanții ar trebui să completeze un formular de sondaj al satisfacției, pentru a ajuta moderatorul să evalueze punctele de vedere ale participanților asupra eficienței instructajului. Formularele de sondaj al satisfacției ar trebui să fie folosite pentru evaluarea fiecărui modul. Acestea ar trebui să fie analizate cu grijă pentru a informa pregătirea viitoarelor cursuri de instructaj.

Pregătirea unui curs de instructaj: o lista de verificare

Una dintre cheile furnizării unui instructaj eficient depinde de buna pregătire și aceasta implică gândirea în perspectiva la ceea ce este necesar. Aceasta solicită să fiți familiarizați cu materialele dvs. dar și să fiți flexibili când lucrați cu oamenii și să discutați și ideile lor (vezi Exemplul de bune practici 5.1).

Exemplul de bune practici 5.1: Pregătirea și planificarea unui curs de instructaj – O listă de verificare (Wiegand *et al.*, 2010)

Următoarele sunt puncte de luat în considerație atunci când vă pregătiți și planificați ședința de instructaj.

- Începeți la timp
- Identificați-vă audiența și fiți conștienți despre cunoștințele lor existente și despre ce așteaptă ei să obțină prin instructaj.
- Programați datele și orele.
- Rezervați o cameră adecvată.
- Asigurați-vă că echipamentul tehnic poate fi folosit în incinta respectivă.
- Asigurați-vă că instrucțiunile sunt clare pentru toata lumea.
- Serviți răcoritoare, gustări etc.
- Alegeți activitățile care sunt cele mai potrivite pentru audiența țintită.
- Cititi toate materialele complet înainte de ședința de instructaj.
- Asigurați-vă că aveți cunoștințe de ultimă oră.
- Fiți conștienți de limitele dvs. și folosiți activități cu care vă simțiți confortabil.
- Asigurați-vă că aveți toate echipamentele și materialele necesare.
- Faceți copii suficiente ale imprimatelor pentru ședință.
- Distribuți fișe de comentarii și aduceți o cutie în care să își lase participanții comentariile în pauză.
- Stabiliți regulile de bază ale grupului în ceea ce privește confidențialitatea.
- Sosiți în camera de instructaj mai devreme, pentru a organiza spațiul.
- Relaxați-vă și bucurați-vă de ședința de instructaj!

Lecturi suplimentare

Burrows, J., Clarke, A., Davison, T., Tarling, R. and Webb, S. (2000). *The Nature and Effectiveness of Drug Throughcare for Released Prisoners*. Home Office Research Study, No 109. London: Home Office.

Pașii următori

Secțiunile de mai sus reprezintă un ghid de furnizare a unui instructaj eficient pentru personal. Cu toate acestea, ar trebui notat că instructajul ar trebui adaptat nevoilor locale și nu ar trebui predat într-o manieră prescrisă dinainte. Următoarea listă de verificare vă va ajuta să evaluați eficiența ședinței de instructaj pe care o proiectați și o veți furniza.

Listă de verificare: Pregătirea instructajului Throughcare

Sensibilizare

- e) Participanții au identificat elementele cheie ale throughcare.
- f) Participanții au identificat problemele cheie ale deținuților în momentul eliberării.
- g) Participanții sunt conștienți de drepturile pe care le au deținuții odată eliberați.
- h) Participanți au identificat beneficiile lucrului în colaborare cu organizațiile externe.

Îndrumări pentru instructaj

- a) Pachetul de instructaj este flexibil, conține o gamă mare de module de sine stătătoare pe lângă modulele centrale.
- b) Instructajul este la un nivel adecvat pentru toți participanții. Este suficient de simplu, dar nu condescendent, totuși, la un nivel destul de aprofundat pentru toți participanții.
- c) Materialele de instructaj folosite sunt adecvate necesităților participanților.
- d) Mediul în care se face instructajul este adecvat necesităților participanților.
- e) Mediul în care se desfășoară instructajul a fost deschis, încurajator și transparent.
- f) Instructajul a impus regula confidențialității.
- g) Instructajul a fost evaluat de către participanți.

Secțiunea 6: Evaluarea serviciilor throughcare

Introducere

Este important să se măsoare eficiența serviciilor throughcare și acest lucru trebuie făcut printr-un proces de evaluare eficace. Procesele de evaluare sunt importante pentru că: identifică gradul de satisfacție al nevoilor clientului; evaluează rezultatele sau impactul serviciului; identifică gradul în care au fost îndeplinite obiectivele; evaluează eficacitatea și eficiența costurilor. Mai presus de orice, evaluarea ajută identificarea a „ceea ce funcționează” și „ceea ce nu funcționează” în reducerea recidivei și, în cele din urmă, țintește spre îmbunătățirea practicilor abordate de personal cu clienții (CLINKS, 2010: 7).

Cu toate acestea, cercetările în țările partener au arătat că, în general, există o lipsă de colectare adecvată a datelor și a sistemelor de procesare pentru monitorizarea și evaluarea serviciilor throughcare existente (vezi Caseta text 6.1).

Foarte puține autorități au folosit metode organizate și obiective de evaluare a impactului pe termen scurt sau lung asupra clienților acestor servicii. Prin urmare, au existat puține evidențe ale evaluărilor sistematice și obiective ale serviciilor throughcare. Într-adevăr, acest lucru reflectă comentariile lui Baldry (2007), cum că ar părea să existe: „o lipsă acută în domeniul cercetărilor proiectate independent și al evaluării pentru throughcare”.

Acest capitol explorează semnificația evaluării și de ce este importantă, elementele cheie într-un program de evaluare eficientă și identifică unele instrumente utile de evaluare. Măsurarea eficienței programelor throughcare este problematică, pentru că este dificil să se mențină contactul cu indivizii, după ce au fost eliberați din închisoare. Evaluarea este problematică. Cu toate acestea, ar trebui să fie făcute toate eforturile pentru colectarea datelor, chiar dacă acestea sunt imperfecte, pentru că pot fi folosite pentru extinderea și îmbunătățirea serviciilor throughcare.

Definirea evaluării: Ce se înțelege prin aceasta?

Termenul „evaluare” este adesea folosit și este din aceste motive util să explorăm care este înțelesul termenului: cercetările partenerilor sugerează ca termenul este puțin înțeles (Vezi Caseta text 6.2). Evaluarea implică aprecierea punctelor tari și slabe ale programelor, politicilor, personalului, produselor și organizațiilor, pentru a le îmbunătăți eficacitatea (American Evaluation Association, 2011). Evaluarea pune o întrebare largă despre activitate sau program: „Sunt rezultatele dezirabile, accesibile, replicabile și sustenabile?” (Management Systems International, 2006: 1).

Un proces de evaluare, are, în general, mai multe obiective:

Caseta text 6.1

‘Nu există un sistem eficient de monitorizare a serviciilor throughcare. Fiecare închisoare are propriile abordări pentru furnizarea de throughcare și, dacă există servicii throughcare într-o închisoare, acestea sunt de obicei furnizate fără evaluare, consistență sau urmărirea îndeaproape a consecințelor. Lipsa unor astfel de componente face dificilă obținerea de informații fiabile asupra eficacității activităților și serviciilor similare.’ (Raport de cercetare partener. Bulgaria)

Caseta text 6.2

‘În conformitate cu Strategia Națională Estoniană de Prevenire a Consumului de Droguri (2012), principala problemă în monitorizarea situației drogurilor este lipsa definițiilor și concepțiilor naționale.’ (Raport de cercetare partener, Estonia).

- Să descopere cât de bine sunt satisfăcute nevoile clienților;
- Să evalueze impactul sau rezultatul serviciilor;
- Să evalueze dacă au fost atinse obiectivele;
- Să evalueze eficiența;
- Să descopere ce „funcționează” și ce „nu funcționează”;
- Să îmbunătățească practicile abordate de personal cu clienții.

Evaluarea furnizării de throughcare, are nevoie, din aceste motive, să se concentreze în mod specific pe eficiența programelor și a altor activități în ajutarea indivizilor să nu recidiveze (CLINKS, 2010: 11).

Un proces, nu un eveniment singular

Multe evaluări au loc la sfârșitul unei părți din lucrare, sub forma unui eveniment de tipul „am mai bifat un termen” și acestea au în mod clar un impact mic asupra progresului muncii în sine. Evaluarea ar trebui de aceea să fie un proces continuu, care are loc de la începutul activității, până la încheiere. Chiar dacă evaluarea este desfășurată de o echipă externă, aceasta ar trebui să fie angrenată în operațiunile zilnice ale organizației (Corporation for National and Community Service, 2011). Un exemplu al valorii faptului de a încorpora evaluarea în dezvoltarea unei intervenții este acela al Îngrijirii Tranzitorii. Acesta a fost un proiect introdus de Serviciul Penitenciar Scoțian în 2001 pentru a susține deținuții pe termen scurt și în arest preventiv cu consum problematic de droguri în timpul tranziției între închisoare și comunitate (Vezi Caseta text 6.3).

Caseta text 6.3

‘A fost inevitabil ca o inițiativă atât de complexă și ambițioasă precum Transitional Care (Ingrijirea Tranzitorie) să întâlnească unele provocări. Pe parcursul perioadei de evaluare, inițiativa a evoluat pentru a lua cunoștință de problemele emergente, identificate prin cercetare și prin implicarea diferitelor părți interesate în funcționarea sa. Datorită înțelegerii provocărilor reprezentate de furnizarea serviciilor throughcare deținuților pe termen scurt cu probleme legate de droguri, a fost identificată necesitatea unei noi abordări. Aceasta a avut ca rezultat înlocuirea inițiativei Transitional Care cu un nou serviciu national Throughcare pentru Adicție. Se speră că acest raport, prin identificarea unora dintre dificultățile pe care le-a avut de înfruntat inițiativa Transitional Care și prin identificarea ariilor care au fost percepute să sporească practică eficientă, vor permite să fie întărite și îmbunătățite viitoarele servicii throughcare pentru deținuții implicați în abuzul de substanțe.’ (MacRae et al., 2006, p. 83)

Dezvoltare continuă, nu un exercițiu de bifare a căsuțelor

Adesea, evaluarea este un element obligatoriu al unui program sau activități. Cu toate acestea, este important să privim dincolo de simplele cerințe și să luăm în considerare valoarea pe care o poate adăuga proiectului. Într-adevăr, „evaluarea ar trebui să fie folositoare unei organizații și personalului

Caseta text 6.4

‘procesul de evaluare pentru programele de comportament infracțional a fost conceput să furnizeze o bază robustă pe care pot fi construite evaluările pentru alte oportunități corecționale’ (Audit Scotia, 2005, p. 3).

acesteia și nu o corvoadă care trebuie făcută pentru a fi pe placul finanțatorilor și al comisarilor” (Evaluation Trust, 2006). Evaluarea este, din aceste motive, un proces de dezvoltare, și nu un „proces de raportare” (Corporation for National and Community Service,

2011). De exemplu, Serviciul Penitenciar Scoțian a argumentat în 2005 că evaluarea a format o bază pe care au putut fi dezvoltate următoarele lucrări (Vezi Caseta text 6.4).

De ce este important să evaluați?

Importanța evaluării ca parte a procesului de dezvoltare este clară, dar, de asemenea, într-un sens mai larg, ne ajută să înțelegem impactul activităților noastre, ne face responsabili pentru ceea ce am făcut și dezvoltat, ca organizație, și asistă în procesul luării de decizii. Evaluarea ne poate furniza date mult mai utile; chiar rezultatele nedorite, neplanificate sau indezirabile pot fi folosite pentru a îmbunătăți serviciile.

Înțelegerea impactului

Evaluarea ne poate ajuta să înțelegem diferența pe care a adus-o furnizarea serviciului, dacă diferența a fost intenționată și ce schimbări ar putea face ca inițiativa să fie mai eficientă și sustenabilă în viitor.

Evaluarea ne permite să înțelegem impactul serviciilor furnizate și să folosim acea informație pentru a le îmbunătăți eficacitatea (Vezi Caseta text 6.5).

Caseta text 6.5

‘Numai folosind un sistem de măsură mai puternic putem să depistăm lucrurile care contează pentru oameni pe termen lung’ (New Economic Foundation, 2008).

Responsabilitate

Măsurarea „reducerii recidivei” este în prezent agreată de guverne și comisari și acest lucru reflecta valoarea evaluării ca o modalitate de a demonstra responsabilitatea părților interesate (CLINKS, 2010: 7). Este important să fiți în măsură să justificați în mod clar folosirea resurselor limitate și valoroase pentru throughcare prin rezultatele care sunt obținute.

Învățământ organizațional

În mod potențial, evaluarea este o modalitate prin care o organizație poate învăța și nu doar membrii individuali ai personalului. Este o modalitate prin care o organizație ca întreg să își evalueze progresul și schimbarea pe căi care duc la o îndeplinire mai completă a misiunii sale (Corporation for National and Community Service, 2011).

Luarea de decizii asistată

Evaluarea este recunoscută din ce în ce mai mult ca un instrument de informare valoros pentru conducere, atât în luarea de decizii, cât și în eforturile de propagandă. În particular, poate ajuta personalul de conducere să decidă dacă o activitate throughcare a fost suficient de eficientă pentru a garanta susținerea ulterioară (Vezi Caseta text 6.6).

Caseta text 6.6

‘Scopul raportului este de a constata dacă serviciul poate să fie comandat din nou în mod rezonabil de către serviciul de probatoriu londonez sau să fie finanțat în alt mod, și să informeze St.Giles despre propriile lor performanțe și amendamentele pe care ar dori să le facă în privința diferitelor aspecte ale practicii lor.’ (Park and Ward, 2009, p. 2)

Evaluarea este o componentă esențială a procesului decizional eficient, fie în privința planificării strategice sau a deciziilor tacite ale vieții organizaționale zilnice. Atunci când

evaluarea este o parte a vieții organizaționale cotidiene, procesul de învățare este valoros pentru că furnizează informațiile necesare pentru îmbunătățirea continuă (Corporation for National and Community Service, 2011).

O evaluare furnizează feedback important care poate informa cum pot fi făcute îmbunătățirile, precum: unde ar putea să fie cel mai eficient concentrate resursele, ce alte resurse sunt necesare și ce alte admitii sunt necesare. Cu informațiile colectate, este posibil să se determine ce activități să fie continuate și dezvoltate și care dintre acestea trebuie schimbate pentru a îmbunătăți eficacitatea programului.

„O dimensiune nu se potrivește tuturor”

În ceea ce privește throughcare, nu există un pachet de evaluare standard care să poată fi aplicat tuturor activităților. De fapt, există încă dezbateri dacă o unitate de măsură universală (metodă aprobată de a demonstra eficacitatea) ar fi de folos pentru organizațiile care lucrează cu infractorii. Orice asemenea unitate de măsură ar trebui să fie flexibilă și versatilă pentru a satisface gama de intervenții și mărimile variabile ale organizațiilor, proiectelor și serviciilor (CLINKS, 2010: 6).

Este în mod particular dificil să se creeze unități de măsură, atunci când se explorează impactele activităților asupra vieții indivizilor. Multe cercetări depind de efectuarea de comparații între grupuri care au și grupuri care nu au experiență într-o anumită activitate sau furnizare de activități (de ex., „grupuri control”). În cazul throughcare, trebuie acordată considerație „drumului” pe care infractorul ajunge la abandonarea infracționalității, care este o experiență foarte personală. O singură unitate de măsură nu se poate potrivi tuturor și evaluatorul trebuie să cunoască „istoria personală” a individului (CLINKS, 2010: 10).

Găsirea întrebărilor bune

Evaluarea este un proces de găsire a întrebărilor bune, acumularea de informații pentru a răspunde și luarea deciziilor bazate pe acele răspunsuri (Corporation for National and Community Service, 2011). Pot fi întrebate diferite feluri de întrebări (Evaluation Trust, 2006).

- Focus: necesitățile și problemele la care încearcă să răspundă organizațiile.
- Proces: aceasta înseamnă cum funcționează o organizație, cum se fac lucrurile.
- Performanța: aceasta include rezultatele și costurile unei activități.
- Rezultate: aceasta reprezintă rezultatele muncii și diferențele care au fost create.
- Impactul: aceasta este o explorare a schimbărilor semnificative pe termen lung, care au apărut ca rezultat al lucrării; durabilitatea acestor schimbări. Impactul nu este ceva ce poate fi văzut sau identificat pe termen scurt și este dificil de izolat impactul unei singure intervenții dintre acelea ale altor programe, sau efecte socioeconomice mai largi.

Scopurile trebuie să fie realiste

Este important să fiți realiști în privința scopurilor unui proces de evaluare. Cererea de evidențe din partea agențiilor guvernamentale a dus, după cum argumentează CLINKS, „la așteptări nerealiste pentru evaluare, care sunt pur și simplu dincolo de capacitățile majorității organizațiilor SCV (din sectorul comunitar și de voluntariat)” (CLINKS, 2010: 7). O problemă comună este aceea că există adesea așteptarea ca o evaluare a unui proiect la scara mică, întreprinsă imediat după închiderea proiectului, să fie capabilă să evidențieze impactul asupra vieții individuale a infractorului. În practică, procesele de evaluare longitudinale sunt solicitate dacă se evaluează impactul pe termen lung al unei activități particulare.

Responsabilitatea fiecăruia

Cu toate că poate fi angajată o singură echipă pentru evaluarea activităților throughcare, evaluarea este totuși responsabilitatea fiecăruia. Fiecare persoană din organizație sau rețea

adună informații și pune întrebarea, „Ce putem face ca să ne îmbunătățim? (Corporation for National and Community Service, 2011). Evaluarea solicită colaborarea în interiorul unei organizații și cu participanții externi, precum clienți, donatori, și beneficiarii de granturi (Corporation for National and Community Service, 2011). Aceasta trebuie să fie un proces de învățare practic, folositor și fortifiant, care să implice pe toată lumea. Parteneriatul și participarea ar trebui să fie valorile cheie ale muncii de evaluare (Evaluation Trust, 2006).

Climatul de încredere

Evaluarea ar trebui să se facă într-un mediu pe atât de lipsit de riscuri pe cât este posibil, în care oamenii să poată examina de ce unele lucruri au avut succes sau au eșuat, fără frica de consecințe negative (Corporation for National and Community Service, 2011).

Pentru a înflori, viziunea evaluării este promovată de conducerea unei organizații, care deja propagă un climat de încredere și care apreciază feedback-ul, ca o modalitate de a evalua progresul și prin urmare eficacitatea (Corporation for National and Community Service, 2011).

Efectuarea unei evaluări

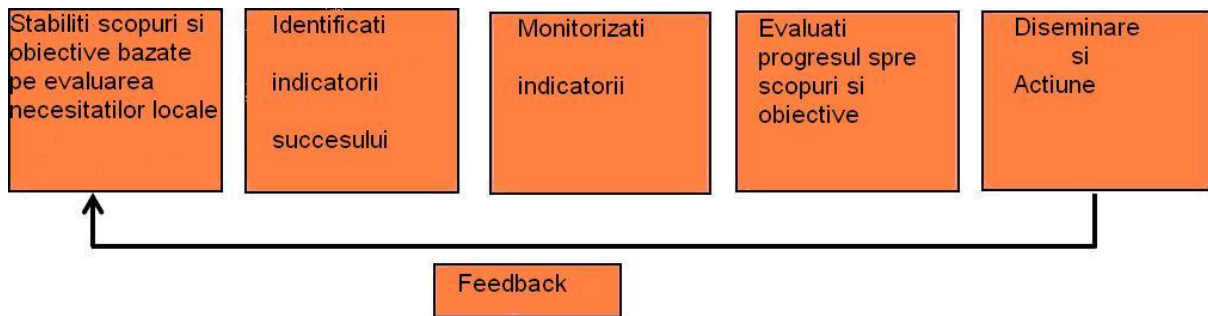
Există mulți pași implicați în efectuarea unei evaluări eficiente a furnizării de throughcare.

Trebuie puse următoarele întrebări:

1. Ce program sau servicii trebuie să fie evaluate? Este necesar să fie clar ce urmează să fie evaluat. Trebuie să definiți limitele de timpuriu în cursul procesului.
2. De ce este evaluat programul? Pentru ca evaluările programului să fie semnificative, scopul lor trebuie să fie clar și definit.
3. Cum vor fi oamenii pregătiți pentru evaluare? Aceasta implică luarea în considerație a diferitelor tipuri de oameni care ar putea fi implicați în evaluare. Aici ar putea fi incluși oameni care s-ar putea simți amenințați de evaluare și aceia a căror acceptare este esențială.
4. Care sunt principalele probleme sau întrebări de interes pentru evaluare?
5. Ce va face fiecare? Responsabilitățile participanților ar trebui să fie convenite înainte de începerea evaluării.
6. Ce resurse sunt disponibile pentru evaluare?
7. Ce date trebuie să fie colectate? Acestea trebuie să fie specifice: de unde vor fi colectate datele, cum vor fi acestea colectate.
8. Cum vor fi analizate datele? Aceasta va influența deciziile despre informațiile colectate și forma în care vor fi colectate.
9. Ce proces va fi folosit pentru a raporta evaluarea?
10. Cum vor fi implementate rezultatele? Cei responsabili pentru efectuarea recomandărilor vor trebui să fie identificați.

Diagrama 1 de mai jos ar putea să vă asiste în planificarea evaluării dvs. și să asigure că evaluarea face parte dintr-un ciclu de activități.

Diagrama 1: Planificarea evaluării dvs.

SURSA: Departamentul Sănătății (2001): 125.

Selectarea metodelor potrivite de evaluare

Odată ce necesitățile și resursele sunt evaluate, următorul pas este să decideți ce metodă veți folosi pentru a evalua furnizarea de throughcare. Evaluarea folosește în mod ideal instrumente și metodologii care sunt accesibile organizațiilor de toate felurile și mărimile. Acestea sunt metode de evaluare simple, cost eficiente, ușor de utilizat, care pot fi adaptate pentru a satisface necesitățile și constituțiile particulare (idiosincraziile) ale fiecărei organizații (Corporation for National and Community Service, 2011). În contextul throughcare, aceasta înseamnă de asemenea că este important să se dezvolte instrumente care pot depista parcursul unui infractor într-o manieră consistentă (CLINKS, 2010: 11).

Există multe modalități de a colecta informații asupra rezultatelor furnizării de throughcare. Cercetări recente întăresc punctul de vedere conform căruia „modalitatea cea mai evidentă de a evalua pregătirea și motivația este de a-l întreba pe infractor” (McNeill and Weaver, 2010: 8). Metodele alese ar trebui să fie proporționale cu resursele și tipul de impact. Principala abordare sunt interviurile, instrumentele de autocompletare, activitățile de grup și metodele vizuale.

Datele cantitative

Dacă organizațiile analizează reducerea recidivei, este critic ca ele să aibă acces la datele despre recidivă necesare pentru a depista rezultatele obținute cu beneficiarii serviciilor. Datorită naturii evidențelor statistice din jurul reducerii recidivei, aceasta va însemna adesea perioade mai lungi între furnizarea intervenției și disponibilitatea datelor legate de condamnări ulterioare (CLINKS, 2010: 7).

Interviurile

Interviurile pot fi o modalitate bună de a colecta informațiile rezultate pentru ca ele permit să:

- Întrebați oamenii direct cum s-au schimbat lucrurile pentru ei;
- Colectați informații de profunzime despre schimbările în atitudine, sentimente și percepții;
- Colectați informații de la oamenii care nu sunt alfabetizați sau au deficiente vizuale;
- Verificați dacă oamenii vă înțeleg întrebările;
- Răspund cu informații neașteptate și sondează mai departe.

Resursele dvs. pot limita numărul de oameni pe care îi puteți intervieva și de la care puteți obține feedback. Organizarea, ducerea la bun sfârșit, scrierea și analiza interviurilor pot fi consumatoare de timp. Ele pot fi dificil de înregistrat cu acuratețe dacă nu folosiți un aparat de înregistrare. Ele pot atrage costuri suplimentare precum facturi de telefon sau costuri de transcriere. Ele nu pot fi făcute anonim, cu toate că puteți asigura intervievații de confidențialitatea dvs.

Calitatea datelor poate de asemenea să fie influențată de subiectivitatea și abilitățile interviuatului, sau de diferențele dintre intervievați.

Chestionare și sondaje

Chestionarele și sondajele sunt o modalitate de a culege informații într-un mod standardizat de la un grup populațional.

Chestionarele și sondajele sunt folosite pentru colectarea informațiilor rezultate, pentru că puteți colecta informații de la un mare număr de persoane. Ele permit de asemenea respondenților să rămână anonimi. Ele sunt utile în mod particular pentru colectarea de informații despre opiniile și atitudinile oamenilor într-un mod cuantificabil, întrucât se pretează bine la utilizarea întrebărilor scalate.

Cu toate acestea, chestionarele au mai multe dezavantaje. Ele solicită de obicei ca persoanele să fie alfabetizate și nu puteți verifica dacă respondenții au înțeles întrebările; ratele de răspuns pot fi scăzute și respondenții pot să nu răspundă la unele întrebări; ele nu sunt ideale pentru colectarea datelor de profunzime.

Puteți evalua schimbările și prin solicitarea unui test scris sau practic. Testele scrise sunt o modalitate bună de a evalua schimbările în abilitățile oamenilor, de exemplu abilitățile lingvistice în engleză.

Formularele pot de asemenea să fie folosite pentru a pune utilizatorilor întrebări despre schimbări în circumstanțe, comportamente sau atitudini. De exemplu, o organizație care lucrează cu tineri solicită utilizatorilor să completeze un formular de aplicație atunci când se alătură programului de instruire. Formularul include întrebări despre situația lor curentă privind cazarea, finanțele și angajarea în muncă.

Activitățile de grup

Activitățile de grup sunt adesea utilizate pentru a colecta informații. Acestea includ focus grupuri, interviuri de grup și discuții de grup.

Focus grupurile se bazează pe un număr limitat de întrebări, în jurul unei topici centrale. Ele pot ajuta să stabiliți întrebările de evaluare și pot fi folosite pentru a explora probleme particulare. Rolul moderatorului este important, întrucât el sau ea deplasează discuția atunci când este indicat și se asigură că grupul rămâne pe drumul indicat.

Acestea sunt diferite de interviurile de grup, care sunt de obicei semi-structurate și conduse de un reporter. Ele au toate caracteristicile unui interviu unu la unu, dar sunt de obicei întreprinse cu un mic număr de oameni (maximum trei sau patru).

Discuțiile de grup, în schimb, pot fi făcute cu un număr mai mare de oameni și sunt mai flexibile, folosind exerciții interactive, care dau mai mult control participanților.

Scrierea pe pereți (Graffiti), de asemenea, poate fi o activitate interesantă și folosită. În cadrul acestei activități, se lipesc foi de hârtie pe pereții locului de desfășurare și fiecare foaie are un titlu diferit sau o întrebare scrisă pe ea. Participanții își scriu comentariile pe foaie, fie cu carioca, fie cu bilețele separate „post-it”. Aceasta ar putea solicita ajutorul unor persoane independente care să îi asiste pe participanți în a-și scrie părerile. Este o metodă care poate fi conectată cu ușurință cu alte evenimente sau chiar afișată public pentru o perioadă scurtă de timp (Evaluation Trust, 2006).

Activitățile de grup sunt utile pentru colectarea unor mari cantități de date bogate în privința informațiilor rezultate din partea participanților. Ele sunt folosite cel mai bine acolo unde participanții au o experiență comună a rezultatelor. Ele reprezintă o oportunitate de a împărtăși experiențe, de a genera idei și de a explora probleme care rezultă din discuții.

Cu toate acestea, activitățile de grup nu sunt bune pentru descoperirea informațiilor sensibile și trebuie să controlați cu grijă situațiile în care indivizii pot domina grupul. Organizarea, îndeplinirea, scrierea și analiza datelor rezultate din activitățile de grup pot fi foarte intensive.

Metode vizuale

Metodele vizuale pot fi folosite pentru a captura informațiile rezultate prin folosirea fotografiilor, desenelor, colajelor sau filmelor pentru a ilustra sau furniza evidențe despre schimbare. Ele pot încuraja oamenii să se exprime liber și să colecteze informații personale (de exemplu, prin folosirea unui jurnal video). Ele sunt bune pentru colectarea datelor calitative întrucât acestea pot fi motivante, angajante și distractive pentru participanți. În aceeași măsură în care aceste metode sunt atrăgătoare, ele pot înfățișa o impresie intensă a punctelor de vedere și experiențelor oamenilor.

Aceste metode au avantaje practice asupra abordărilor bazate mai mult pe text: sunt lucrative cu tinerii și cu oamenii care nu pot completa cu ușurință metodele „tradiționale” de colectare a datelor și de asemenea cu oamenii care nu pot scrie sau citi, sau au diferite fundaluri culturale.

Articole vizuale pot fi incluse de asemenea în proiectarea sondajelor și a formularelor. Cele mai familiare sunt simbolurile de gen „față zâmbitoare”:

Acestea pot de asemenea să fie folosite în activitățile de grup. De exemplu, participanții pot desena pe table albe sau crea un colaj împreună, prin care să descrie schimbările ilustrate. Metodele vizuale sunt de asemenea o modalitate bună de a capta schimbările survenite în situații și mediul înconjurător.

Cu toate acestea, există dezavantaje:

- a) Informațiile rezultate pot să nu fie întotdeauna identificabile în imagini.
- b) Finanțatorul, precum și alții, ar putea găsi imaginile vizuale mai puțin folositoare sau convingătoare, din punct de vedere al evidențelor.
- c) Metodele vizuale sunt mai eficiente atunci când sunt integrate în, sau cumulate cu, alte metode de a colecta datele.

Analiza datelor

Odată ce datele au fost colectate, acestea trebuie să fie analizate pentru a le permite să ajungă la concluziile cheie. Analiza depinde de natura datelor care au fost acumulate.

- Datele statistice sunt adesea tabelare și calculate din punct de vedere al frecvenței.
- Este posibil să trebuiască să se facă comparații, precum între obiective și rezultate sau între diferitele grupuri.
- Trebuie să fie examinată o varietate de explicații, precum de ce au apărut anumite rezultate sau impacturi.
- Este posibil să fie necesare comparații „înainte și după” intervenție.

Elaborarea concluziilor

Concluziile vor fi trase din analize. Echipa de evaluare își expune adesea deducțiile cu privire la motivul pentru care un proiect a avut succes sau a eșuat în a-și atinge rezultatele scontate. Inferențele pe care o echipa de evaluatori le trage despre sustenabilitatea unei

activități sau a unui program, bazate pe fapte despre capacitatea de management al unei organizații locale, sau procedurile de recuperare a costurilor, sunt de asemenea concluzii. Constatările de evaluare sunt „similare cu un set de simptome medicale, în timp ce concluziile sunt asemenea unui diagnostic. Concluziile interpretează ce înseamnă constatările” (Management Systems International, 2006).

Formularea de recomandări

Evaluările implică de obicei dezvoltarea unui set de recomandări pentru organizație sau rețea. Este o oportunitate de a afirma ce schimbări sunt necesare. Acestea pot varia de la „ajustări” minore, la restructurări majore. Dacă activitățile sunt încununate de succes, o recomandare poate fi continuarea activității sau derularea acesteia pentru a include mai mulți oameni sau o arie mai largă.

Recomandările ar trebui:

- Să se desprindă direct din descoperirile și concluziile evaluării;
- Să fie susținute prin analiza aprofundată și serioasă și raționamente evaluative;
- Să se poată „acționa” pe baza lor: schimbările sunt fezabile și pot fi făcute de către conducere;
- Să identifice cine este responsabil pentru implementarea acțiunilor recomandate.

Puncte cheie pentru măsurarea rezultatelor:

- Principiul central al măsurării rezultatelor este acela că organizațiile trebuie să fie capabile să demonstreze o legătura între intervențiile lor și o schimbare pozitivă (sau continuarea stabilității) pentru utilizatorii serviciului.
- Măsurarea reducerilor în infraționalitate nu este practică pentru cele mai multe organizații de dimensiuni mici și mijlocii.
- Organizațiile mai mici trebuie să se concentreze pe demonstrarea faptului că rezultatele pe care le produc ei se potrivesc cu scopurile și obiectivele lor.
- Analiza ar trebui să privească modul în care acești pași elementari formează structuri complexe pentru reducerea infraționalității.

Evaluarea: timpul petrecut cu folos

Un proces evaluativ corect presupune timp și efort, dar este un timp petrecut cu folos, pentru că, pe termen lung, ajută la economisirea banilor. Evaluarea identifică modalități de a profita mai bine de resurse limitate. Pe termen lung, evaluarea eficientă vă asigură că sistemul throughcare rămâne viguros și viabil într-un mediu în schimbare.

Lecturi suplimentare

Evaluation Forum (2000). *Outcomes For Success!* Seattle, WA: Organisational Research Services, Inc. and Clegg & Associates, Inc.

Harvey, J. (1998). *The Evaluation Cookbook*. Online: <http://www.icbl.hw.ac.uk/itdi/cookbook/cookbook.pdf> [Accessed 10/05/2011].

Parkinson, D. and Wadia, A. (2010). *Assessing Change Developing and using outcomes monitoring tools*. London: Charities Evaluation Services. Online: <http://www.ces-vol.org.uk/downloads/assessingchange-740-748.pdf> [Accessed 14/10/2011].

Rossi, P., Freeman, H. and Lipsey, M. (1999). *Evaluation. A systematic approach*. Thousand Oaks: Sage.

Scottish Executive Substance Misuse Research Team (2006). *Evaluation of the Scottish Prison Service Transitional Care Initiative*.

Online: <http://www.scotland.gov.uk/Resource/Doc/92720/0022217.pdf> [Accessed 07/07/11]

Trice Gray, S. (ed.) (1993). *From A Vision of Evaluation: A Report of the Independent Sector's Work on Evaluation*. Available online: <http://www.nationalservicerresources.org/key-elements> [Accessed 12/04/2011]

Wadsworth, Y. (1991). *Everyday evaluation on the run*. St Leonards, NSW: Allen and Unwin.

Pașii următori

Secțiunile de mai sus furnizează un ghid pentru întreprinderea evaluărilor de succes. Cu toate acestea, ar trebui notat că evaluarea, ca și în cazul altor intervenții precum instructajul personalului, ar trebui adaptată la necesitățile locale și nu ar trebui furnizată într-o manieră dinainte prescrisă. Următoarea listă de verificare vă va ajuta să apreciați eficiența programelor de evaluare pe care vreți să le proiectați și furnizați.

Listă de verificare: Pregătirea evaluării throughcare

Procesul de evaluare

- a) Procesul de evaluare nu a devenit excesiv de mare și complex.
- b) Evaluarea a fost echitabilă pentru punctele de vedere și ideile tuturor.
- c) Am învățat lucruri din evaluare: a deschis drumuri noi.
- d) Evaluarea a identificat informații folositoare.
- e) Evaluarea a avut loc pe întreaga durată de viață a inițiativei. A fost planificată de la începutul proiectului.

Rezultatele evaluării

- a) A fost evaluată măsura în care au fost satisfăcute necesitățile clientului.
- b) Au fost evaluate rezultatele impacturilor serviciului.
- c) A fost identificată măsura în care au fost satisfăcute obiectivele programului.
- d) Au fost evaluate eficiența și eficiența costurilor inițiativei.
- e) A fost identificat „ce funcționează” și „ce nu funcționează”.
- f) Au fost identificate potențialele îmbunătățiri ale practicilor abordate de către personal cu clienții.

Referințe bibliografice

- American Evaluation Association (2011). 'About us'. *Website*. Online: <http://www.eval.org/aboutus/organisation/aboutus.asp> [Accessed 10/05/2011].
- Anderson, S. and Cairns, C. (2011). *The Social Care Needs of Short-Sentence Prisoners*. Revolving Doors Agency. Online: <http://www.revolving-doors.org.uk/documents/the-social-care-needs-of-short-sentence-prisoners/> [Accessed 12/10/11].
- Audit Scotland (2005). *Scottish Prison Service: Correctional opportunities for prisoners*. Edinburgh: Audit Scotland. Online: http://www.audit-scotland.gov.uk/docs/central/2004/nr_050121_prison_service.pdf [Accessed 11/07/11].
- Badger, G., Clark, L., (2000). 'Augmenting Cognitive Behavioural Techniques with Satir Action Modelling and Psychodrama in Group Treatment of Adolescent Sex Offenders: An Integrated Experimental Model'. Poster Session for *Association for the Treatment of Sexual Abusers 19th Annual Research and Treatment Conference*, November 1st to 4th, 2000—San Diego, California.
- Baldry, E. (2007). 'Throughcare: Making the Policy a Reality'. *Reintegration Puzzle Conference*, 7th – 8th May, Sydney. Online: http://www.sydneyshove.org/Throughcare_policy.pdf [Accessed 07/07/11]
- Borzycki, M. and Baldry, E. (2003). 'Promoting Integration: The Provision of Prisoner Post release Services', *Trends and Issues in Crime and Criminal Justice*, no. 262, Australian Institute of Criminology, Canberra. Online: <http://www.aic.gov.au/documents/B/E/1/%7BBE1D2200-9EC7-4939-8EDE-F63EECAB75D3%7Dtandi262.pdf> [Accessed 14/10/11].
- Bradley, K. (2009). *Lord Bradley's Review of People with Mental Health Problems or Learning Disabilities in The Criminal Justice System*. London: Department of Health. Online: http://www.dh.gov.uk/en/Publicationsandstatistics/Publications/PublicationsPolicyAndGuidance/DH_098694 [Accessed 12/10/11].
- Brooker, C. Fox, C. & Callinan, C. (2009). *Health Needs Assessment of Short Sentence Prisoners*. Lincoln: University of Lincoln. Online: <http://eprints.lincoln.ac.uk/2610/> [Accessed 12/10/11].
- Burrows, J., Clarke, A., Davison, T., Tarling, R. and Webb, S. with Morgan Harris Burrows Management Consultancy (2001). 'Research into the nature and effectiveness of drugs throughcare', *RDS Occasional Paper No 68*. London: Home Office.
- Clark, J. (1995). 'The state, popular participation, and the voluntary sector'. *World Development*, 23(4) pp. 593–601.
- Clay, C. (2002). 'Case Management and Throughcare – Can it Work?' Paper presented at the *5th Annual Conference of the Case Management Society of Australia: Case Management: Cohesion and Diversity*, The Wentworth Hotel, Sydney, 21–22 February, 2002.
- CLINKS (2010). *A New Focus on Measuring Outcomes*. CLINKS. Online: <http://www.clinks.org/assets/files/Measuring%20Outcomes%20Discussion%20Paper.pdf> [Accessed 06/11/2011].
- Codd, H. (2008). *In the Shadow of Prison: Families, imprisonment and criminal justice*. Uffculme Cullompton: Willan Publishing.
- Corporation of National and Community Service (2011). 'Key Elements of Evaluation'. *Resource Centre*. Website. Online: <http://www.nationalserviceresources.org/key-elements> [Accessed 10/05/2011].

Currie, E. (1993). *Reckoning: Drugs, the cities and the American future*, New York: Hill and Wang.

Debidin, M. (ed.) (2009). *A Compendium of Research and Analysis on the Offender Assessment System (OASys) 2006-2009*. Ministry of Justice Research Series 16/09. Online: <http://www.justice.gov.uk/publications/docs/research-analysis-offender-assessment-system.pdf> [Accessed 17/10/2011].

Department for Communities and Local Government (2008). *Needs Analysis, Commissioning and Procurement for Housing-Related Support*. London: Department for Communities and Local Government. Online: <http://www.communities.gov.uk/documents/housing/pdf/housingneedsanalysis.pdf> [Accessed 14/10/11].

Department of Health (2001). *Making it Happen – A Guide to Delivering Mental Health Promotion*. London: UK Government. Online: <http://www.publications.doh.gov.uk/pdfs/makingithappen.pdf> [Accessed 17/10/2011].

Durcan, G (2008). *From the Inside*. London: Centre for Mental Health. Online: http://www.centreformentalhealth.org.uk/pdfs/From_the_Inside.pdf [Accessed 14/10/11].

Evaluation Trust (2006). *Measuring Outcomes Toolkit*. Evaluation Trust. Online: <http://www.evaluationtrust.org/system/files/GCF+Measuring+Outcomes+Toolkit+%5B1%5D.pdf> [Accessed 06/11/2011].

Ex-Offender Reintegration Community of Practice (ExOCO) (2011). 'Aftercare seminar'. The Hague, The Netherlands, on 26th and 27th May, 2011. Online: <http://www.exocop.eu/sixcms/detail.php?gsid=bremen02.c.732.de> [Accessed 14/10/11].

Finnegan, L., Whitehurst, D. and Deaton, S. (2010). *Models of Mentoring for Inclusion and Employment*. London: ESF MOMIE and Centre for Economic and Social Inclusion. Online: <http://www.eoef.org/uimages/File/Models%20of%20Mentoring%20for%20Inclusion%20and%20Employment%20A%20review%20of%20exisitng%20evidence.pdf> [Accessed 09/05/2011].

Fox, A., Khan, L., Briggs, D., Rees-Jones, N., Thompson, Z. and Owens, J. (2005). *Through and Aftercare: Approaches and promising practice in service delivery for clients released from prison or leaving residential rehabilitation*. London: Home Office.

Garland, C., Pettigrew, N. and Saunders, T. (2001). *Reintegrating Ex-Prisoners and Reducing Re-Offending*. Unpublished BMRB report to the Social Exclusion Unit, August 2001.

HM Inspectorates of Prisons and Probation (2001). *Through the Prison Gate: A joint thematic review by HM Inspectorates of Prisons and Probation*. London: Home Office.

HMP Peterborough (2006). *Health Needs Assessment*. Online: <http://www.erpho.org.uk/Download/Public/16037/1/HNA%20-%20Final%20Report%20HMP%20Peterborough.pdf> [Accessed 12/10/11].

Hoppenbank E.V (undated). *Entlassungsvorbereitung und EVB-Pool im bremischen Strafvollzug*. Online: <http://www.hoppenbank.info/16.html> [Accessed 4/11/11]

HPA Prison Infection Prevention Team (2007a). 'Got TB?: new prison leaflets', *Infection Inside: The Prison Infectious Disease Quarterly* 3(3). Online: http://www.hpa.org.uk/web/HPAwebFile/HPAweb_C/1194947312285 [Accessed 10/05/2011].

HPA Prison Infection Prevention Team (2007b). 'Get out of jail BBV free leaflet', *Infection Inside: The Prison Infectious Disease Quarterly* 3(3). Online: http://www.hpa.org.uk/web/HPAwebFile/HPAweb_C/1194947312285 [Accessed 10/05/2011].

- Hucklesby, A. and Hagley-Dickinson, L. (Eds.) (2007) *Prisoner Resettlement: Policy and Practice*. Uffculme Cullompton: Willan Publishing.
- Independent Monitoring Board (2010). *HMP and YO1 Low Newton: Annual Report for the period 01 March 2009 – 28 February 2010*. Online: http://www.justice.gov.uk/downloads/publications/corporate-reports/imb/annual-reports-2010/Low_Newton_2009-2010.pdf [Accessed 14/10/11].
- Insidetime (2009). *OASys: Fact sheet*. Online: http://www.insidetime.org/information/fact_sheets/Legal_Fact_sheet_OASys.pdf [Accessed 12/10/11]
- MacDonald, M., Atherton, S., Berto, D., Bukauskas, A., Graebisch, C., Parasnanau, E., Popov, I., Qaramah, A., Stöver, H., Sarosi, P. and Valdaru, K. (2008). *Service Provision for Detainees with Problematic Drug and Alcohol Use in Police Detention: A Comparative Study of Selected Countries in the European Union*. HEUNI Paper No. 27. Helsinki: The European Institute for Crime Prevention and Control, affiliated with the United Nations (HEUNI). Online: <http://www.heuni.fi/uploads/06ozya.pdf> [Accessed 19/10/2011].
- MacRae, R., Mclvor, G., Malloch, M., Barry, M. and Murray, L. (2006). *Evaluation of the Scottish Prison Service Transitional Care Initiative*. Edinburgh: Scottish Executive.
- Management Systems International (2006). *Constructing an Evaluation Report*. Washington: USAID. Online: http://pdf.usaid.gov/pdf_docs/PNADI500.pdf [Accessed 10/05/2011].
- Marshall, T., Simpson, S. and Stevens, A. (2000). *Toolkit for Health Care Needs Assessment in Prisons*. University of Birmingham. Online: http://www.dh.gov.uk/prod_consum_dh/groups/dh_digitalassets/@dh/@en/documents/digital_asset/dh_4034355.pdf [Accessed 12/10/11].
- Matrix Knowledge Group (2009). *Economic Analysis of Interventions for Young Adult Offenders*. Online: <http://makejusticework.org.uk/sites/default/files/files/Economic%20analysis%20of%20interventions%20for%20Young%20Offenders.pdf> [Accessed 12/10/11]
- McNeill, F. and Weaver, B. (2010). 'Changing Lives? Desistance research and offender management', Online: http://www.sccjr.ac.uk/documents/Report%202010_03%20-%20Changing%20Lives.pdf [Accessed 14/10/2011].
- Mills, A (2005). 'Great Expectations?' A Review of the Role of Prisoners' Families in England and Wales. Available: <http://www.britisoccrim.org/volume7/001.pdf> [Accessed 14/10/11].
- Ministry of Justice (2010). *Offender Management Caseload Statistics*. London: Ministry of Justice. Online: <http://www.justice.gov.uk/downloads/publications/statistics-and-data/mojstats/omcs-2009-complete-210710a.pdf> [Accessed 14/10/2011].
- Møller, L., Stöver, H., Jürgens, R., Gatherer, A. and Nikogosian, H. (2007). *Health in Prisons: A WHO guide to the essentials in prison health*. Copenhagen: World Health Organisation. Online: http://www.euro.who.int/_data/assets/pdf_file/0009/99018/E90174.pdf [Accessed 12/10/2011].
- Moore, R. (2009). *Predicting Re-offending with the OASys Self-assessment Questionnaire*. Ministry of Justice. Online: <http://www.justice.gov.uk/publications/docs/oasys-research-summary-05-09.pdf> [Accessed 12/10/11].
- Murray, J. (2003). *Visits and Family Ties Amongst Men at HMP Camphill*. London: Action for Prisoners' Families.
- National Offender Management Service (2008), *The National Offender Management Service Drug Strategy 2008–2011*. Ministry of Justice. Online: <http://www.justice.gov.uk/publications/docs/noms-drug-strategy-2008-11.pdf> [Accessed 14/10/11].

- National Offender Management Service (NOMS) (2009). *Families do Matter. Project report 2009*. Available at the Families Do Matter Website. Online: http://www.familiesdomatter.co.uk/assets/userimages/fdm_project_report_09.pdf [Accessed 14/10/11].
- Nelissen, P. and Schreurs, M.L. (2011). *Stoppen met criminaliteit, Werkboek voor (ex)gedetineerden*. Amsterdam: Dutch Prison Service.
- New Economics Foundation (2008). *Unlocking Value: How we all benefit from investing in alternatives to prison for women offenders*. Online: <http://www.neweconomics.org/publications/unlocking-value> [Accessed 12/10/11]
- New Economics Foundation. (2008). *Unlocking Value: How we all benefit from investing in alternatives to prison for women offenders*. Online: <http://www.neweconomics.org/publications/unlocking-value> [Accessed 14/10/2011].
- Northern Ireland Association for the Care and Resettlement of Offenders (NIACRO) (2011). *Family Links*. Online: <http://www.niacro.co.uk/our-services/working-with-prisoners-their-families-and-children/projects/16/family-links/> [Accessed 14/10/11].
- Park, G. and Ward, S. (2009). *Through The Gates- improving the effectiveness of prison discharge: first half-year evaluation, August 2008 to January 2009*. London: St.Giles Trust.
- Passage (undated). *Passage Portal*. Online: <http://www.passage-berlin.eu/cms/> [Accessed 4/11/11].
- Sainsbury Centre for Mental Health (2008). *On the Outside: Continuity of care for people leaving prison*. London: Sainsbury Centre for Mental Health. Online: http://www.centreformentalhealth.org.uk/pdfs/on_the_outside.pdf [Accessed 12/10/2011].
- Social Exclusion Unit (SEU) (2002). *Reducing Re-offending by Ex-prisoners*. London: Office of the Prime Minister. Online: http://www.thelearningjourney.co.uk/file.2007-10-01.1714894439/file_view [Accessed 12/10/2011].
- Social Exclusion Unit (SEU) (2002). *Reducing Re-offending by Ex-prisoners*. London: Office of the Prime Minister. Online: http://www.thelearningjourney.co.uk/file.2007-10-01.1714894439/file_view [Accessed 12/10/2011].
- Throughcare: Working in Partnership (2011). *Throughcare*. Online: <http://www.throughcare.eu/> [Accessed 4/11/2011].
- Timpson (2011). 'About Timpson'. *Timpson Website*. Online: <http://www.timpson.co.uk/about/80/timpson-foundation> [Accessed 14/10/11].
- Tombs, J. (2004). 'Throughcare: A process of change'. *Criminal Justice Social Work. CJSW Briefing Paper 7*: February 2004. Online: http://www.cjsw.ac.uk/cjsw/files/Briefing%20Paper%207_final.pdf [Accessed 12/10/11].
- United Nations Environment Programme (2003). *Building Professionalism in NGOs/NPOs: Key Issues for Capacity Building*. Division of Technology, Industry and Economics, Online: <http://www.unep.or.jp/ietc/kms/data/973.pdf>, [Accessed 17/10/2011].
- United Nations Office on Drugs and Crime (UNODC) (2008). *Drug Dependence Treatment: Interventions for drug users in prison*. Online: http://www.unodc.org/docs/treatment/111_PRISON.pdf [Accessed 12/10/2011]
- Van den Bergh, B.J., Gatherer, A., Fraser, A. and Moller, A. (2011). 'Imprisonment and women's health: concerns about gender sensitivity, human rights and public health'. *Bulletin of the World Health Organisation*, 89; pp. 689-694. Online: <http://www.who.int/bulletin/volumes/89/9/10-082842.pdf> [Accessed 12/10/11]
- Weilandt, C. and Greifinger, R. (2010). *HIV in Prisons: Situation and needs assessment toolkit*. EMCDDA. Online: <http://www.unodc.org/documents/hiv->

[aids/publications/HIV_in_prisons_situation_and_needs_assessment_document.pdf](#)
[Accessed 12/10/11].

Wiegand, C., Weilandt, C., MacDonald, M., Popov, I., Purvlice, B., Pavloska, L., Parausanu, E. and Dobrota, S. (2010). *TCJP Manual Prison Staff and Harm Reduction: A Training Manual*. Bonn: WIAD. Online: <http://www.tcjp.eu/LIVE/PAGES/manual.php>, [Accessed 17/10/2011].

Williams, B. (2011). 'The older prisoner: addressing salient health needs of older adults in the criminal justice system'. Keynote presented at the *Health in Prison and Throughcare: Provision and continuity of care for those in the criminal Justice System* Conference, Abano Terme, Italy, 5th–7th October 2011.

Work-Wise (2007). *The Routing*. Zutphen: Work-Wise.

World Health Organisation (2000). *Workbook 3: Needs Assessment*. Online: http://www.emcdda.europa.eu/attachements.cfm/att_5865_EN_3_needs_assessment.pdf
[Accessed 12/10/2011].

World Health organization (WHO) (2004). *Training Guide for HIV Prevention Outreach to Injecting Drug Users: Workshop Manual*. Geneva: WHO.

Youth Justice Board (2011). *Asset – Young Offender Assessment Profile*. Online: <http://www.justice.gov.uk/guidance/youth-justice/assessment/asset-young-offender-assessment-profile.htm> [Accessed 12/10/11].

ISBN 978-1-904839-51-4